СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CXIV П’ЯТНИЦЯ, 28 ГРУДНЯ 2007 РОКУ ЧИСЛО 52 VOL. CXIV FRIDAY, DECEMBER 28, 2007 No. 52

З Новим 2008 Роком! З Різдвом Христовим!

Любов – це зміст нашого життя

Різдвяне послання Патріярха Київського і Всієї Руси-України Філарета преосвященним архипастирям, боголюбивим пастирям, чесному чернецтву та всім вірним Української Православної Церкви Київського патріярхату.

Дорогі браття і сестри!

Христос Народився!

Славімо Його!

Знову радісно і з духовним піднесенням святкує Православна Церква Різдво Господа нашого Ісуса Христа. Християни звикли відзначати Різдво Христове, як традиційне народне свято, часто не задумуючись над його значенням і сенсом. У чому ж полягає сенс Різдва Христового?

В тому, що Син Божий – одна з Трьох іпостасей Святої Трійці – Творець всесвіту, з’єднавшись з нашою людською природою через народження від Пресвятої Діви, не від чоловіка, а від Духу Святого, – оновив наше єство, визволивши його від гріха і смерти. Ми це сповідуємо, коли читаємо або співаємо Символ віри, також коли співаємо колядки, в одній із яких є такі слова: „Ой радуйся, земле, Син Божий народився!“.

Тому після Різдва Христового для віруючих не страшна смерть, бо Христос оновив людську природу, визволивши її від гріха, а Своїм воскресінням із мертвих подолав смерть і дав нам надію на воскресіння

(Закінчення на стор. 3)

Христос вибрав любити нас

Різдвяне послання Всеукраїнського євангельсько-баптистського братства.

Дорогі брати та сестри, любі друзі, з нагоди радісних свят Різдва Христового і Нового Року щиро вітаємо вас величним привітом: „Христос народився!”

Свято Різдва Христового говорить нам про велику й безмежну любов Божу: „Так бо Бог полюбив світ, що дав Сина Свого однородженого, щоб кожен, хто вірує в Нього, не згинув, але мав життя вічне” (Ів. 3:16). Слово „світ” охоплює всіх людей минулого, теперішнього й майбутнього часу. Охоплює всіх: бідних і багатих, учених і невчених, великих і „малих” грішників. Охоплює людей різних рас. Словом – воно охоплює усіх. Ми заслуговували на Боже відкинення, але Він вибрав любити нас, бо Він є любов. Свою любов Він виявив на ділі, віддавши для нас найдорожче, найкраще, найцінніше, що Він мав – Свого Єдинородного Сина.

В очах Бога – ми є найбільшою коштовністю. За наш викуп Бог заплатив найбільшу ціну – Особу Свого Сина. Це стверджує факт, що душа кожного грішника є безмежно цінною в Його очах. Завдяки цьому ми сьогодні радіємо величним спасінням наших душ, яке ми отримали, як дарунок Божої любови.

(Закінчення на стор. 3)

Р. Богатирьова - Секретар РНБО України

Раїса Богатирьова

КИЇВ. — Президент Віктор Ющенко 24 грудня призначив Раїсу Богатирьову Секретарем Ради національної безпеки й оборони (РНБО). Р. Богатирьова є одним з провідників фракції Партії Реґіонів у парламенті теперішнього скликання і була другою у виборчому списку партії. У Верховній Раді попереднього скликання Р. Богатирьова очолювала цю фракцію.

Політрада Партії Реґіонів запропонувала Р. Богатирьовій відмовитися від посади Секретаря РНБО, заявив 25 грудня провідник цієї партії Віктор Янукович. Призначення Р. Богатирьової слід розглядати передусім як прагнення В. Ющенка інтеґрувати представників найбільшої опозиційної партії у владу, аби уникнути поглиблення політичного протистояння. Не таємниця, що В. Ющенко завжди ставився до Р. Богатирьової з прихильністю. Її відносять до поміркованого крила Партії Реґіонів, на чолі якого – Ринат Ахметов. В. Ющенко неоднораразово заявляв, що готовий надати якомога більше посад представникам найбільшої опозиційної партії – Партії Реґіонів. Очевидно, у цій площині слід розглядати призначення не лише Р. Богатирьової на посаду Секретаря РНБО, але й колишнього міністра уряду Віктора Януковича, Юрія Богуцького, – на посаду заступника керівника Секретаріяту Президента.

Щодо Р. Богатирьової, то експерти нагадують, що вона за фахом є лікарем-гінекологом і працювала свого часу міністром охорони здоров’я. Інша її діяльність – політична, як координатора парламентської більшости за прем’єрства В. Януковича. Тому несподіване кадрове рішення В. Ющенка може розцінюватися і як вдалий тактичний крок для невтралізації критики опозиції у цьому питанні. *(ББС)*

На честь перших дипломатів України

САВТ БАВНД-БРУК, Ню-Джерзі. – З нагоди 90-річчя дипломатичної служби України, 21 грудня на Українському меморіяльному цвинтарі при Церкві-пам’ятнику св. Андрія Первозваного відбулось покладання вінків на могили засновників української дипломатичної служби Андрія Левицького і Сергія Витвицького, у якому взяли участь дипломати України в США на чолі з Послом України в США Олегом Шамшуром, Послом України в ООН Юрієм Сергеєвим, Генеральним консулом України в Ню-Йорку Миколою Кириченком, духовенство, українська громада. В церкві св. Андрія Первозваного Архиєпископ Української Православної Церкви

(Закінчення на стор. 3)

На цвинтарі у Савт Бавнд-Бруку зліва: Посол України в США Олег Шамшур, Владика Антоній, Посол України в ООН Юрій Сергеєв, Генеральний консул України в Ню-Йорку Микола Кириченко біля могили Андрія Левицького. *Фото: Л. Хм.*

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Колюмбія визнала Голодомор геноцидом

БОҐОТА, Колюмбія. — 24 грудня Міністерство закордонних справ України повідомило, що Колюмбія визнала Голодомор 1932-1933 років актом геноциду українського народу. Таку резолюцію затвердила минулого тижня Палата Представників конґресу Республіки Колюмбія. Колюмбійські парляментарі засудили геноцид, жертвами якого стали 7 млн. українців, а також прояви тоталітаризму та будь-які злочини проти людства в усіх формах. У резолюції наголошено, що Голодомор в Україні 1932-1933 років був наслідком політики терору, впроваджено тоталітарною державою з метою знищення українського народу. Колюмбія стала вже четвертою державою Латинської Америки, після Перу, Параґваю та Еквадору, яка ухвалила таке рішення. У листопаді Генеральна конференція ЮНЕСКО одноголосно проголосувала за резолюцію про „Вшанування пам'яті жертв Голодомору в Україні". У тій резолюції не йшлося про Голодомор як про геноцид. Україна вважає Голодомор геноцидом українського народу і домагається такого визнання й на міжнародному рівні. *(Радіо „Свобода")*

Американський уряд очікує плідної співпраці

ВАШІНҐТОН. — Другий заступник Державного секретаря США Дейвид Креймер заявив 20 грудня, що уряд США очікує плідної спіцпраці з урядом Юлії Тимошенко. Довгих два місяці в очікуванні нового уряду України поставили українсько-американську співпрацю у режим невизначености. Тому схвалення нового прем'єр-міністра американські урядовці сприйняли з ентузіязмом. Вони наголошують на важливості того, що процес творення коаліції та обрання прем'єра пройшов мирно та демократично. „Ми вітаємо повернення Ю. Тимошенко як прем'єр-міністра, і очікуємо плідної співпраці у багатьох напрямках українсько-американських взаємин. Ми сподіваємось, що політична ситуація в Україні", – сказав заступник Державного секретаря США Д. Креймер (*„Голос Америки"*)

ЦВК зареєструвала 14 нових депутатів

КИЇВ — Центральна виборча комісія 25 грудня схвалила вручення 14 нових депутатських мандатів представникам Бльоків Юлії Тимошенко та „Нашої України", які замінять у Верховній Раді тих колеґ, що стали міністрами. Рішення ЦВК має відновити дієздатність урядової коаліції, яка має лише мінімальну більшість у парляменті. Центральна виборча комісія зареєструвала вісім депутатів від БЮТ та шість – від „НУ-НС". У зв'язку з цією процедурою, Верховна Рада розпочала засідання лише після того, коли нові депутати склали присягу. Серед нових депутатів – ветерани парляменту Ярослав Кендзьор та Олександер Гудима. *(ББС)*

В. Янукович очолив „тіньовий уряд"

КИЇВ. — Провідника опозиційної Партії Реґіонів Віктора Януковича 21 грудня було обрано прем'єр-міністром тіньового уряду, перше засідання якого відбулося у Києві. На зустрічі також було обрано міністрів тіньового уряду. Одразу після призначення прем'єром Юлії Тимошенко В. Янукович пообіцяв щільно контролювати діяльність нового уряду. Він поклав відповідальність за політичну та економічну нестабільність в Україні на „помаранчеву команду" і додав, що з приходом на посаду прем'єра Ю. Тимошенко криза в країні поглибиться. Тим часом Комуністична партія України стверджує, що з боку „помаранчевих" відбувається тиск на державних урядовців. У заяві КПУ говориться, що новий уряд, як і в 2005 році, змінює керівний склад у міністерствах і при цьому порушує трудове законодавство. В Україні ніколи не проводилися перевірки на зразок тих, що запровадили колишні соціялістичні країни Центральної Европи, де було перевірено усіх чиновників на предмет співпраці з комуністичними спецслужбами, і перш за все з радянським КҐБ. *(ББС)*

Відкрився єдиний в Україні Центр серця

КИЇВ. — У Києві 22 грудня урочисто відкрито клінічну лікарню „Київський міський центр серця". В урочистостях з нагоди відкриття взяв участь міський голова Києва Леонід Черновецький, інші представники мерії, а також медики. Під час відкриття Л. Черновецький зазначив, що центр буде обслуговувати не лише киян, а й жителів усієї України, а також очікується, що до його послуг звертатимуться й чужоземні громадяни, оскільки це один з найсучасніших в Европі медичний центр. Центр серця в Києві спроможний щорічно виконувати близько 6 тис. операцій та надавати консультації майже 20 тис. громадян. Потужність центру – 150 ліжок, у тому числі 110 ліжок для дорослих (два палатних відділення кардіології та кардіохірургії) і 40 – для дітей. Там працюватимуть консультативна поліклініка для дорослих і дітей з відділенням функціональної діягностики, бльок з п'яти операційних, клініко-діягностична лябораторія, відділення реанімації, комп'ютерної діягностики, вертолітний майданчик. Вартість будівництва та обладнання цього центру – 644 млн. грн. На його утримання передбачається виділяти щороку близько 40 млн. грн. *(УНІАН)*

Вручено диплом лавреата нагороди ім. В. Чорновола

КИЇВ. — Лавреатом нагороди ім. В'ячеслава Чорновола за найкращий публіцистичний твір в галузі журналістики у 2007 році визнано Івана Корсака, головного редактора луцької газети „Сім'я і дім", за художньо-документальну повість „Гетьманич Орлик" – повідомила 21 грудня прес-служба Держкомтелерадіо. Загалом на нагороду було номіновано 31 працю з 17 реґіонів та областей України. Серед них – 17 праць представників друкованих засобів масової інформації (ЗМІ), вісім телематеріялів та шість радіоматеріялів. Диплом лавреата та грошову винагороду І. Корсакові було вручено в урочистій атмосфері в рамках проведення Міжнародної книжкової виставки-ярмарку „Книжкові контракти". *(Інститут Масової нформації)*

В. Огризко – про взаємини України з Росією

КИЇВ. — 21 грудня Державний секретар США Кондоліза Райс привітала телефоном міністра закордонних справ України Володимира Огризка з призначенням на посаду глави Міністерства закордонних справ (МЗС). Пресслужба міністерства повідомила, що під час телефонної розмови В. Огризко і К. Райс коротко обговорили основні питання українсько-американських взаємин. Нагадаємо, що 18 грудня Верховна Рада затвердила уряд прем'єр-міністра Юлії Тимошенко, в якому В. Огризко посів посаду міністра закордонних справ. „У нас немає іншого вибору, як мати з Російською Федерацією щонайкращі взаємини", – сказав міністер В. Огризко і при цьому підкреслив, що Україна будуватиме взаємини з Росією на засадах рівности, поваги, взаємної вигоди, на основі пошани права вибору. Водночас, сказав міністер, він ще не визначився, до якої країни здійснить свою першу візиту. Коментуючи нещодавні заяви офіційної Москви стосовно України, міністер сказав: „Останні сиґнали з Москви ми схильні розглядати як побічні прояви сьогоднішніх внутрішньополітичних процесів у сусідній державі". В українській опозиції схвально зустріли реакцію нового міністра закордонних справ України на заяви з Росії. Наприкінці минулого тижня МЗС Росії розповсюдило заяву, в якій висловило занепокоєння „антиросійськими проявами" в Україні. Пізніше Президент Володимир Путін у посланні Президентові Вікторові Ющенкові висловив думку, що розбіжності у стосунках між Москвою і Києвом виникли через позицію України та її наміри викривити „спільну історію". *(Радіо „Свобода", „Кореспондент")*

Визначено напрямки діяльности правоохоронних органів

КИЇВ. — Юрій Луценко 22 грудня визначив п'ять основних напрямків діяльности правоохоронних органів. На думку міністра внутрішніх справ, правоохоронці мають зосередити свою працю на тому, щоб навести порядок на автошляхах, посилити боротьбу з нелеґальною міґрацією, вирішити питання про те, щоб органи прокуратури доводили порушені справи до кінця і не допускали безкарности, ефективно використовувати спецпідрозділи міліції та внутрішніх військ для того, щоб забезпечити охорону правопорядку та не допустити будь-якого протистояння між міліцією та внутрішніми військами, які є складовою частиною органів внутрішніх справ. Визначити по п'ять головних завдань кожного міністерства доручила днями міністрам свого уряду прем'єр-міністер Юлія Тимошенко. Під час вручення ветеранам органів внутрішніх справ відомчих відзнак з нагоди Дня міліції Ю. Луценко наголосив, що, незважаючи на зміни в політичній ситуації, міліція та її завдання мають бути стабільними. За словами міністра, він пишається тим, що може знову очолювати МВС і продовжити поліпшення матеріяльно-технічного та соціяльного забезпечення міліціонерів. Президент України Віктор Ющенко офіційно представив новопризначеного міністра внутрішніх справ 24 грудня. Ю. Луценко вже очолював це міністерство в 2005-2006 роках. *(Радіо „Свобода")*

У Києві відкрилася художня виставка І. Марчука

КИЇВ. — 22 грудня відкрилася виставка художника Івана Марчука, визнаного одним зі 100 світових геніїв сучасности. Українець І. Марчук посів 72-ге місце у списку геніїв, складеному наприкінці жовтня британською компанією „Creators Synectics". Виставка творів Народного художника України, лавреата премії ім. Тараса Шевченка І. Марчука відкрилася в Києві в приміщенні Музею російського мистецтва. На ній представлено 70 робіт різних періодів творчости І. Марчука. Усі охочі зможуть відвідати виставку з 10-ої до 17-ої години у всі дні тижня, окрім середи й четверга. Сам І. Марчук обіцяє бути в музеї, щоб особисто поспілкуватись і відповісти на запитання глядачів у „більш-менш інтимній обстановці". (*Радіо „Свобода"*)

Про УПА свідчитимуть архівні документи

ЛЬВІВ. — Служба безпеки України (СБУ) створила спеціяльну групу для вивчення архівів про діяльність ОУН і УПА. Вона вивчатиме архіви з метою оприлюднення документальних першоджерел. Зараз до групи входить близько 10 осіб. Але вона не є закритою. За словами в. о. голови СБУ Валентина Наливайченка, Служба безпеки України, розсекречуючи та впорядковуючи документи радянських органів держбезпеки, що є в її архівах, відновлює історичну пам'ять українського народу. „Мета конкретна і благородна – встановити, поширити і ствердити історичну правду про минуле українського народу, позбавити від нашарувань, що спотворюють об'єктивну істину, – наголосив В. Наливайченко. – Позиція СБУ добре відома: в питаннях політичних репресій, Голодомору, національних визвольних рухів, жодних таємниць бути не може". Володимир В'ятрович, учасник цієї групи, каже, що нині архів СБУ містить чи не найбільшу колекцію оригінальних повстанських документів, які потрапили туди як трофеї НКВД-КГБ. Там також зберігаються унікальні матеріяли про боротьбу з повстанським рухом, репресії проти місцевого населення. *(„Львівська газета")*

Любов ...

(Закінчення зі стор. 1)

в час Свого другого пришестя.

Якби не було Різдва Христового, то не було б ні Голгофи, ні смерти, ні воскресіння. Різдво Христове є початком і основою нашого спасіння.

Перед народженням Христа Спасителя темрява гріха настільки оволоділа людством, що не тільки люди забули істинного Бога, але, здавалося, що й сам Бог забув людей. Світ перебував у темряві гріха. Коли людство гинуло від моральної зіпсованости, помираючи духовно раніше, ніж тілесно, тоді Сам Бог з любови до Свого творіння зійшов на землю, щоб „знайти і спасти, що загинуло" (Лк. 19, 10). Син Божий не прийшов на землю як цар – у славі. Він народився не в багатому палаці, оточений слугами й воїнами. Бог прийшов у світ через бідний вертеп, куди заганяли худобу в холодні ночі. Пречиста Діва Марія сповила немовля Ісуса і поклала не в царську колиску, а в ясла на сіно.

Гордість найвищого ангела була причиною зла у світі. Тому Бог обрав смирення засобом спасіння людей. Без смирення немає правдивого духовного життя. Апостол справедливо сказав: „Бог гордим противиться, а смиренним дає благодать" (Як. 4, 6).

Ми живемо в такий період історії, як і перед Різдвом Христовим; як тоді, так і тепер людство відкинуло Бога як центр історичного процесу, і поставило на його місце людину з її правами. Европейська цивілізація, в основі якої лежить християнство, завдяки вічним незмінним духовним цінностям, створила матеріяльний добробут. Але сьогодні Европа забуває, що вона досягла цього завдяки високому моральному стану суспільства.

Сьогодні християнський світ став не таким, яким він був раніше. Христос Спаситель сказав Своїм послідовникам, тобто християнам: „Ви – сіль землі. Якщо ж сіль втратить силу... Вона вже ні до чого не придатна, хіба що бути викинутою геть на потоптання людям" (Мф. 5, 13). Чи не втрачають християни сьогодні свою силу? У наш час християни поділяються на практикуючих і непрактикуючих. Практикуючі християни – це ті віруючі, які не тільки вірять у Бога, але й моляться Йому, відвідуючи храми Божі, і живуть за заповідями Божими. Непрактикуючі християни – це ті, що прийняли Таїнство Хрещення, але живуть без Бога, за законами гріхового світу. Таких в європейській цивілізації, в тому числі і в Україні, – більшість. Тому рівень моральности в европейських країнах падає, населення зменшується, християнські шлюби майже зруйновані, – і все це стає загрозою для европейської цивілізації. Навіть у церковному середовищі мораль упала до неприпустимого рівня. Не тільки миряни, але й священослужителі забувають про своє високе християнське покликання.

Треба серйозно задуматися над тим, як вдихнути християнський дух в усі ділянки суспільного життя: науку та освіту, культуру та охорону здоров'я, державотворення та підприємництво, політику та дозвілля. Це треба робити не тільки заради царства Божого і вічного життя, а навіть заради самозбереження. Духовне відродження можливе тільки в Бозі і в любові до Нього і до людей. Любов є змістом і рушійною силою земного та вічного життя. Кожна людина повинна любити Бога, – любити не тільки з вдячности, але головним чином тому, що в любові до Бога полягає сутність життя всіх розумних істот. Ось чому Ісус Христос сказав, що любов до Бога – це перша і найбільша, а значить і найважливіша заповідь. Друга заповідь Божа – любити ближнього, як самого себе (Мф. 22, 36-40).

Релігійне протистояння серед Православних Церков не сприяє ні духовному відродженню, ні консолідації українського суспільства. Останнім часом з'явилася надія на утворення єдиної Помісної Української Православної Церкви, але зовнішні та внутрішні противники цієї святої справи свідомо чи несвідомо стоять на перешкоді. Однак, незважаючи на всі труднощі, в Україні буде єдина Православна Церква.

Без Української Церкви не буде Української держави, а без Української держави не може бути Української Церкви. Ми, покладаючись на Бога, впевнені, що будуть і Українська держава, і Українська Церква. Різдво Христове вселяє в нас надію на все добре й вічне.

У цей святковий день сердечно вітаю Вас, дорогі браття і сестри, і всіх християн України з Різдвом Христовим і Новим роком. Поздоровляю зі святом і наших земляків – українців, розсіяних по всьому світу, в Америці і Канаді, в Европі і Австралії. Вітаю з Різдвом Христовим Президента України Віктора Ющенка, Верховну Раду, уряд і Збройні сили України. Нехай Господь, за молитвами Церкви, дасть їм мудрість, надхнення і силу вірно служити українському народу за заповідями Божими і вести нашу державу европейським шляхом розвитку з Богом у душі. У ці рідвяні дні помолімося, щоб Господь, Який народився у Вифлеємській печері, зігрів наші домівки, зміцнив здоров'я і наповнив наші спустошені душі миром і радістю.

Прославляючи народження Христа Спасителя, дякуємо Йому за всі Його благодіяння до нас, за радість і скорботи, за Його безмежну любов до нас, грішних.

Нехай Господь буде милостивим до нас у випробуваннях нашої віри та любови і пронесе мимо нас чашу Свого праведного гніву за гріхи і беззаконня наші.

Благодать Господа нашого Ісуса Христа нехай буде з усіма нами.

Христос Народився!

Славімо Його!

Філарет,
Патріярх Київський
і всієї Руси-України

Христос ...

(Закінчення зі стор. 1)

Ще перед закладинами світу Ісус Христос прийняв на Себе завдання прийти на цей світ, прийняти людське тіло й звершити плян спасіння людства. Він це зробив добровільно, бо Він любив усе людство не меншою любов'ю, як Бог-Отець любив.

Коли Христос був на цій землі, люди відчували Його любов до них й вони горнулися до Нього. Він любив не тільки друзів Своїх, але й ворогів Своїх.

У ці святкові дні світлого Різдва Христового святкуймо велич Божої любови до нас. Подякуймо Йому від серця за те, що Він проявляє Свою любов і милість до нас у нашому щоденному житті.

Від імені Всеукраїнського Євангельсько-Баптистського Братства в діяспорі щиро вітаємо з Різдвом Христовим увесь уряд України, вітаємо всіх наших любих братів і сестер, вітаємо весь наш народ в Україні та в діяспорі й бажаємо всім Богом благословенного 2008 року.

Христос Народився!

Славімо Його!

Пастори:
В. Домашовець – почесний голова
І. Ковальчук – голова
Й. Іваськів – генеральний секретар
В. Кравчук – секретар
М. Якубович - скарбник

На честь перших ...

(Закінчення зі стор. 1)

в США Антоній, в сослуженні семи священиків, відслужив Панахиду. Посол України в США О. Шамшур виголосив промову про історію і сучасність дипломатичної служби України. Під час поминального обіду Посол О. Шамшур подарував Консисторії УПЦ в США картину „Тарасова ніч".

21 грудня Президент України Віктор Ющенко нагородив орденами ряд дипломатів. Зокрема Посол О. Шамшур нагороджений орденом „За заслуги" III ступеня, Посол Ю. Сергеєв – орденом „За заслуги" II ступеня.

Л. Хм.

Процесія вирушає від церкви св. Андрія Первозваного до поховань українських дипломатів.

Встановлено нову плату за візи до Польщі

ВАРШАВА, Польща. — Польща встановила плату за довготривалі візи для громадян України у розмірі 35 евро. Плата стягуватиметься, починаючи з 2008 року. 14 категорій українських громадян можуть одержувати безкоштовно короткотривалі єдині шенґенські візи і також зможуть безкоштовно стати власниками довготривалих польських віз з 2008 року. За угодою між Україною й ЕС про спрощення візового режиму, певні категорії українських громадян звільняються від оплати за розгляд своїх прохань про такі візи. До цих категорій належать студенти, пенсіонери, інваліди та їхні опікуни, спортсмени, які їдуть на змагання, близькі родичі українців, які мають дозвіл на перебування в країнах – членах Евросоюзу, журналісти, професійні перевізники, члени екіпажів поїздів, діти до 18 років і особи до 21 року, які їх супроводжують, члени офіційних делеґацій, чиновники, учасники програм обміну між містами й особи, які подорожують у гуманітарних цілях.

Польські візи видаватимуться на рік і надаватимуть право перебувати лише на території Польщі. Польща і ще вісім країн – недавніх членів ЕС 21 грудня ввійшли в „шенґенську зону" й видаватимуть короткотривалі візи як єдині шенґенські. Громадяни України дотепер одержували майже половину всіх виданих Польщею віз. Торік українці одержали близько 635 тис. віз, що на 5 відс. більше, ніж попереднього, і на 10 відс. більше, ніж 2004 року.
(Радіо „Свобода")

АМЕРИКА І СВІТ

Папа Бенедикт просить знаходити час для Бога

ВАТИКАН. — Папа Бенедикт XVI відслужив традиційну різдвяну Службу Божу в базиліці св. Петра. Він закликав людей знаходити час і місце для Бога, а також для тих, хто у потребі або потерпає. Коли опівночі у Вифлеємі, що на палестинських теренах, задзвонили дзвони, сповістивши про Різдво за григоріянським календарем, тисячі прочан заповнили площу перед церквою Божого Народження, збудовану на місці, де, згідно з Біблією, народився Ісус Христос. Хорові колективи зі США, Китаю та Італії долучилися до місцевих палестинських виконавців на окупованому Західньому березі ріки Йордан, аби відзначити народження Христа. Палестинський президент Махмуд Абас, який сам є мусульманином, був поміж інших посадовців на цій церемонії. Туристи поступово починають повертатися до Вифлеєму після зменшення відвідування, пов'язаного з ізраїльсько-палестинським конфліктом. Проте не всі палестинські християни змогли дістатися до Вифлеєму через обмеження на пересування, запроваджені ізраїльською владою. *(ББС)*

„Аль-Кайда" активізує свої напади

ВАШІНҐТОН. — Секретар Департаменту оборони США Роберт Ґейтс 21 грудня заявив, що терористична мережа „Аль-Кайда" активізує напади на пакистанське керівництво та військових. За даними Пентаґону, „Аль-Кайда" перегруповує свої сили в гірських місцевостях на кордоні між Пакистаном та Афганістаном. Р. Ґейтс наголосив, що США намагаються надати допомогу пакистанській армії у боротьбі з екстремістами. Напередодні, у п'ятницю, 21 грудня, майже пів сотні осіб загинули у Пакистані внаслідок нападу смертника. Він підірвав себе у мечеті на території родинної резиденції екс-міністра внутрішніх справ країни Афтаба Шерпао, у селищі Шерпао, в північно-західній провінції Пешавар, що межує з Афганістаном. Внаслідок теракту було поранено щонайменше 100 осіб, екс-міністер не постраждав. Організація Об'єднаних Націй гостро засудила цей теракт. Генеральний секретар ООН Бан Кі-Мун закликав усі політичні сили в Пакистані об'єднатися у боротьбі з тероризмом і створити нормальні умови для проведення там загальних виборів 8 січня. *(Радіо „Свобода")*

Негода вирувала у центрі США

ВАШІНҐТОН. — Потужні буревії призвели до загибелі 11 осіб і залишили десятки тисяч людей без електрики у США. Негода виникла у центрі США і 24 грудня просувалася до району Великих Озер при канадському кордоні. Широкі терени у центрі США зазнали сили стихійного лиха впродовж двох днів. Сніг та ожеледиця зробили багато доріг непрохідними. На півдні у Тексасі через бурю зіштовхнулися на автостраді близько 50 авт. На півночі у штаті Мінесота негода стала причиною 300 дорожних пригод і трьох смертей. Стихія спричинила затримку реґулярних пасажирських авіоперевезень. *(ББС)*

ООН пропонує мораторій на смертну кару

НЮ-ЙОРК. — Генеральна Асамблея ООН 19 грудня ухвалила резолюцію з закликом запровадити мораторій на застосування смертної кари – з перспективою відмови від цієї форми покарання взагалі. Документ підтримали понад 100 країн-членів ООН. Проти проголосували 54 країни, серед яких і США, а також держави, де щороку страчують найбільше осіб – Китай, Іран і Пакистан. Хоча резолюція не є обов'язковою для виконання, але документ відображує зміни у ставленні світової спільноти до смертної кари. Якщо три роки тому право застосовувати смертну кару обстоювало 60 країн, то сьогодні їх 51. *(ББС)*

США суттєво зменшать споживання нафти

ВАШІНҐТОН. — Палата представників Конґресу США 19 грудня схвалила „історичний" законопроєкт, який повинен реформувати паливну економіку та зменшити залежність США від нафти. Сенат ухвалив закон минулого тижня. Для того, щоб закон набув чинности, необхідний підпис Президента США Джорджа Буша. До 2020 року ефективність стандартного палива має бути підвищена на 40 відс. Це означає, що одного ґал. (3.78 літри) бензини через 13 років повинно вистачати на 35 миль (близько 56 км). Такий захід дозволить зменшити споживання нафти на чотири млн. барелей на добу до 2030 року (зараз США споживають близько 20-21 млн. барелей у добу). Крім того, законопроєкт передбачає збільшення інвестицій у виробництво біопалива. Очікується, що до 2020 року виробництво етанолу збільшиться в п'ять разів і становитиме 36 млрд. ґал. у рік. Згодом наголос буде зроблено на виробництво біопалива з нехарчових продуктів, наприклад, тирси. Крім того, повсюдне введення енерґоощадливих електричних лямп дозволить до 2014 року заощаджувати до 13 млрд. дол. на рік. Старих стоваттових лямп незабаром просто не буде в крамницях. Крім того, очікується, що холодильники, пральні й посудомийні машини також будуть споживати менше енерґії. *(„Кореспондент")*

Діти – найбільш вразлива частина населення Іраку

ЖЕНЕВА. — Дитячий фонд ООН (ЮНІСЕФ) підрахував, що 2 млн. дітей в Іраку потерпають від недоїдання, хвороб та актів насильства. Тільки цього року загинули сотні дітей. Щомісячно до 25 тис. дітей Іраку та їхні родини змушені покидати свої домівки в пошуках безпечного місця. 75 тис. живуть у наметових містечках, чи ще якихось тимчасових притулках. Тільки приблизно третина дітей в Іраку, які досягли шкільного віку, отримують освіту. *(Радіо „Свобода")*

Франція, Італія та Еспанія мріють про середземноморський союз

РИМ. — Італія, Франція та Еспанія 21 грудня наголосили на важливості створення середземноморського союзу: всі три країни поділяють мету й ідею здійснення такого проєкту, заявив французький президент Ніколя Саркозі після зустрічі з главою італійського уряду Романо Проді й еспанським прем'єр-міністром Родріґесом Запатером. За словами Н. Саркозі, про майбутнє Середземного моря йтиметься під час зустрічі керівників держав та урядів реґіону, які 13 липня зберуться в Парижі. *(„Німецька хвиля")*

Н. Саркозі вперше відвідав Афганістан

ПАРИЖ. — Французький президент Ніколя Саркозі 22 грудня заявив, що НАТО разом з союзниками ведуть війну проти тероризму в Афганістані, яку вони не мають права програти. Під час нетривалої візити до Кабулу Н. Саркозі провів переговори з президентом Хамідом Карзаєм та французькими вояками в Афганістані. Наразі у тій країні несуть службу понад 1.3 тис. вояків і офіцерів Франції. Н. Саркозі пообіцяв упродовж найближчих тижнів визначитися щодо подовження терміну перебування в Афганістані французького військового континґенту. Він також пообіцяв надати допомогу Афганістанові у розбудові власного війська та поліції. Н. Саркозі вперше відвідував цю країну в якості президента Франції. Його супроводжувала чисельна делеґація, включно з міністрами оборони та закордонних справ. *(ББС)*

Т. Блейр змінив віросповідання

ЛОНДОН. — Раніше Тоні Блейр був анґліканцем, проте 21 грудня він прийняв католицизм. Цю інформацію підтвердив в суботу, 22 грудня, офіційний представник екс-прем'єра Британії. Т. Блейр прийняв католицизм в приватній каплиці Архиєпископа Вестмінстерського, кардинала Кормака Мерфі-О'Конора. „Я дуже радий вітати Т. Блейра в лоні Католицької Церкви", – зазначив кардинал. За інформацією священнослужителя, Т. Блейр продовж багатьох років реґулярно приходив зі своєю сім'єю на Службу Божу. „А останні декілька місяців він проходив програму підготування до повного переходу в католицизм", – повідомив кардинал. У червні цього року Т. Блейр відвідав Ватикан, де зустрівся з Папою Бенедиктом XVI. Дружина екс-прем'єра Шері Блейр є переконаною католичкою. Діти Блейрів також вчилися в католицьких школах. Змінити віросповідання під час перебування на посту прем'єра Т. Блейр не міг з політичних міркувань. Розкол між Католицькою і Анґліканською Церквою відбувся в 1534 році, коли король Генріх VIII, після відмови Папи дати йому дозвіл на розлучення з Катериною Араґонською, оголосив себе єдиним главою Анґліканської Церкви. З тих пір вінценосна особа формально є у Великобританії і главою Церкви. *(„Кореспондент")*

І. Карімов переобраний президентом

ТАШКЕНТ, Узбекистан. — В Узбекистані 23 грудня відбулися президентські вибори. Перемогу отримав нинішній Президент Узбекистану Іслам Карімов, який перебуває при владі вже 18 років. Три суперники 69-річного І. Карімова – маловідомі політики, котрі не раз публічно висловлювали підтримку діючому президентові. ЦВК повідомила, що не має жодної інформації про будь-які порушення. На виборах в Узбекистані були присутні спостерігачі від 30 країн і п'яти міжнародних організацій, у тому числі й Організації безпеки і співробітництва в Европі (26 осіб). Західніх журналістів на вибори не допустили. Европейські виборчі спостерігачі в Узбекистані 24 грудня заявили, що вибори не відповідали демократичним вимогам, олосування відбувалося в умовах жорсткої політичної контролі, де не було місця жодній опозиції. *(Радіо „Свобода", ББС)*

Потік євреїв до Ізраїлю зменшився

ЄРУСАЛИМ. — Ізраїльський уряд 24 грудня ствердив, що іміґрація євреїв до Ізраїлю опустилася до найнижчого рівня за останні 20 років, і за 2007 рік до країни приїхали менше, ніж 20 тис. євреїв. Голова Єврейської аґенції, яка пропаґує міґрацію євреїв, сказав, що євреї у діяспорі відчувають меншу потребу виїздити з країн, де вони живуть, а крім того, Ізраїль став менш привабливим. Він сказав, що потік міґрантів зменшився через економічний бум в Росії. Він також сказав, що євреї у Франції почуваються більш безпечно після обрання президентом Франції Ніколя Саркозі, котрий має еврейське коріння. Ізраїльський закон про повернення ґарантує ізраїльське громадянство будь-якій людині з еврейським корінням, чи одруженій з особою еврейського походження. *(ББС)*

Королівське Різдвяне вітання через інтернет

ЛОНДОН. — 23 грудня засоби масової інформації повідомили, що Британська королівська сім'я запровадила свою власну сторінку в Інтернеті на популярному сервісі „You Tube". На ній уже розміщено 18 відеоматеріялів з королівської хроніки, а 25 грудня на сторінці з'явилося телевізійне привітання з Різдвом від королеви Великої Британії. Таким чином Єлизавета II істотно розширила свою авдиторію, зробивши звернення більш особистим і привітавши зі святом не тільки британців. *(ББС)*

Китайці підняли корабель з золотом

ПЕКІН. — 24 грудня засоби масової інформації повідомили, що у Китаї підняли з дна моря торговельне судно, вік якого – 800 років. 30-метрове судно навантажене золотом, сріблом і виробами з порцеляни. Його підняли з дна Південно-Китайського моря на борт баржі у сталевій клітці висотою з триповерховий будинок. *(Радіо „Свобода")*

КОЛОНКА КОМЕНТАТОРА

Великі гроші - за один депутатський голос

Р. Л. Хомяк

ВАШІНҐТОН. – Коли підкуплюєш людину за 10 млн. наших американських „зелених", для цього потрібно пристойне місце.

У Києві воно є! Це „Le Grand Cafe" у Музейному провулку – через вулицю від Національного Музею і пам'ятника В'ячеславу Чорноволові. Ми про це знаємо, бо депутат Верховної Ради, член фракції Бльоку Юлії Тимошенко Віктор Уколов розповів журналістам, де і скільки йому пропонував представник Кабінету міністрів і Партії реґіонів, і в додатку, його старий знайомий. Інтерв'ю з В. Уколовим появилось в газеті „Комерсант", а „Українські новини" 26 листопада 2007 року повідомили про це так: „Віктор Уколов заявляє про спробу представників Партії Реґіонів підкупити його з метою неучасти в голосуванні за створення коаліції бльоків Юлії Тимошенко й „Наша Україна – Народна самооборона" і призначення Ю. Тимошенко прем'єр-міністром".

Коли Ю. Тимошенко була у Вашінґтоні в лютому 2007 року, вона бідкалась, що її політичні противники купують членів її партії за шалені гроші. Вона й тепер звинувачує Партію реґіонів у спробах підкупити кандидатів у депутати, обраних за списком її бльоку. Тепер ми знаємо, скільки й де. Депутат В. Уколов розголосив, що спроба його підкупити „була зроблена представником Партії Реґіонів під час зустрічі з ним 9 листопада в київському ресторані „Le Grand Cafe".

Ресторан „Le Grand Cafe" – явище постсовєтської України. За совєтів такого ресторану просто не було в провінційній столиці. Ресторан в готелі „Київ", тоді на вулиці Кірова, а тепер – Михайла Грушевського, був досить пристойний, але до ресторану в готелі „Київ" вхід був дуже обмежений. Треба було когось знати, щоб там гарно провести час за вечерою. На відміну, вхід до „Le Grand Cafe" не обмежений і там звичайно місце є – затишне місце, адже пропонувати 10 млн. в гамірних льокалях „Макдоналдс" чи „Швидко", чи „Карт-О-пля" просто невигідно.

На початку самостійности комплекс будинків, в якому тепер знаходиться „Le Grand Cafe", нагадував будинки, наприклад, Мюнхену рік-два після закінчення Другої світової війни: напівзруйновані, з аварійною сходовою кліткою й потрісканою штукатурою на стінах і стелі.

Згодом хтось з чужоземних інвесторів відновив будинки під дорогі офіси і ювілірні крамниці. (Тоді, в 1994-1995 роки, „нувориші" любили видавати купи грошей. На радіо йшла реклама однієї київської крамниці, яка закінчувалась: „У нас нє дороґо. У нас ОЧЕНЬ дороґо!").

Ще цікаве, що теперішня „Le Grand Cafe" почалась як американський ресторан „Студіо", але власником мав бути грек – з Греції. Пишу це тому, що свого часу в нашому Джерзі-Сіті, Ню-Джерзі, говорили: коли бачиш трьох греків, які розмовляють на тротуарі, то через три тижні там буде грецький ресторан. Київське „Студіо" було гарно обладнане під американський стиль (акторка Марилін Монро вирізьблена на дзеркалах, і меню здебільшого американське: стейки й гамбурґери „де люкс"). Офіціянти були дуже культурні, добре витреновані, знали по дві-три мови і мали вищу освіту. Здогадуюсь, що ніхто з них не був випускником київського Інституту харчових технологій, де готували кадри для „громадського харчування" совєтського періоду. І ще одна річ відрізняла „Студіо" від інших льокалів: бармен там умів замішати коктейл „мартіні", а це ще й нині „дефіцит" в Києві. В неділю під час „бранчу" у „Студіо" грала джазова оркестра, а вечорами – джазовий піяніст.

Цей ресторан відкрився за пару тижнів до відвідин Президента Біла Клінтона, в травні 1995 року, і він так відрізнявся від совєтського стандарту, що кореспонденти американських телевізійних мереж знімали сюжети в цьому ресторані з американським декором. Як сказав один американський журналіст, „сидиш тут – і здається, що ти в Америці, хоч ти 20 ярдів від Києва". У 1995 році Київ ще був совєтським Києвом.

З часом власники перебудували американський ресторан „Студіо" у щось наближене до Франції з новою назвою – „Le Grand Cafe". На стінах з'явилось плюшове покриття краски бордо, в меню – французькі страви, і атмосфера стала ще більш затишною.

Як і раніше в „Студіо", під час обідів і вечер в „Le Grand Cafe" можна було побачити за столиками ділових осіб, політиків і телевізійників. І коли уважно слідкувати за подіями в Україні, можна було здогадуватись, на яку тему йде розмова цих двох особистостей або тих трьох. Через три-чотири тижні в пресі з'являлись офіційні повідомлення, які, безумовно, вперше обговорювалось в ресторані „Студіо" і в „Le Grand Cafe".

Про намагання підкупити когось в „Le Grand Cafe" досі не чув. Щойно тепер депутат В. Уколов все це виклав, як на лопаті. Він зазначив, що його співрозмовником був його давній товариш. І все це дуже просто: за 10 млн. дол. В. Уколов мав стати депутатом Верховної Ради, а потім звіяти – за кордон, або до лікарні – коли буде голосування за Ю. Тимошенко на посаду прем'єр-міністра. Ці лікарняні відпустки – також залишок совєтської системи в самостійній Україні. Пригадується, коли 1996 року Президент Леонід Кучма зняв з головства Києва Леоніда Косаківського і призначив на мера його заступника, Олександра Омельченка. Л. Косаківський пішов до лікарні (підвищений тиск крови чи, по-київськи, „давлєніє" – хто його не має). Але Л. Косаківського не можна було звільнити з посади протягом декілька тижнів, бо він „на лікарняному". На щастя Києва, виконуючий обов'язків градоначальника О. Омельченко з першого тижня взявся до роботи і тоді, в половині 1996 року, Київ почав мінятись на „европейську столицю", в якій є навіть такий льокаль, як „Le Grand Cafe" – за кілька кроків від безталанного совєтського готелю „Дніпро" і за

(Закінчення на стор. 9)

Міцного здоров'я і веселого настрою!

Вельмишановна громадо!
Дорогі співвітчизники!

Від імені працівників Посольства України в США і від себе особисто щиросердно вітаю Вас зі світлими та радісними святами – Різдвом Христовим і Новим Роком. Рік, що минає, незворотно закріпив в Україні демократичні цінності і приніс всім українцям надії та сподівання на впевнений поступ нашої держави до евроатлантичної спільноти демократичних націй. Ми разом зробили великий крок до процвітання й демократії.

Новорічні свята додають нам оптимізму та віри в те, що ми можемо зробити ще більше, щоб поліпшити життя в Україні.

Високо цінуємо внесок українців у США в процеси становлення нашої держави, розбудови її економіки, плекання її духовности, культури і мови.

Ваша підтримка була і залишається важливою складовою розбудови стабільної, демократичної і заможної України.

Бажаю всім Вам міцного здоров'я і веселого настрою, дружньої теплоти і сімейної гармонії.

Хай у Вашому домі завжди будуть щастя, злагода і добробут, а Різдво Христове принесе любов, додасть життєдайної сили й наснаги на великі справи задля процвітання українського народу.

Зі святом Вас!
Христос рождається!
Славімо Його!

Щиро Ваш,

Олег Шамшур,
Посол України в США

До проблеми Бібліотеки української літератури в Москві

МОСКВА. — 12 грудня відбулася зустріч співголови Об'єднання українців Росії та Федеральної національно-культурної автономії українців Росії Валерія Семененка та голови реґіональної громадської організації „Українці Москви" Вікторії Скопенко з головою Комітету міжреґіональних зв'язків та національної політики Москви Олексієм Александровим. У зустрічі взяли також участь директор Бібліотеки української літератури Наталія Шаріна, працівники Комітету та московського Дому національностей. На зустрічі обговорено ситуацію навколо Бібліотеки української літератури в Москві. В. Семененко і В. Скопенко висловили своє занепокоєння з приводу зниження якости праці бібліотеки, розвалу трудового колективу, кричущих фактів знищення газетного фонду, розмивання українського національного компоненту бібліотеки, про що свідчать пляни праці бібліотеки за останні місяці, поява в них відверто антиукраїнських заходів тощо. Все це, на думку керівників українських організацій, є наслідком непрофесійности, некомпетентности людей, що прийшли на зміну кваліфікованим спеціялістам, і веде до поступової руйнації бібліотеки, створення напруги у міжнаціональних взаєминах. Також наголос було зроблено на тому, що владні структури Москви ухиляються від прямого діялогу з представниками української громадськости, користуються доносами провокаторів, роблячи бібліотеку заручником ситуації в російсько-українських взаєминах.

На жаль, під час обговорення не вдалося провести розмову по суті викладених проблем. Щодо фактів, викладених В. Семененком та В. Скопенко, не було одержано чітких роз'яснень, окрім загальних слів про врахування побажань читачів. Такі побажання вже майже місяць тому висловлені і чітко зформульовані в рішенні Читацької та Громадської рад Бібліотеки, надіслано посадникові Москви Юрієві Лужкову. На жаль, ніякої відповіді, як і від О. Александрова, досі немає. Позитивним моментом зустрічі стала лише домовленість про якнайшвидше скликання засідання Громадської ради Бібліотеки. Українська громадськість Москви розраховує на те, що урядові структури Москви все ж таки зрозуміють необхідність вжиття термінових заходів щодо нормалізації ситуації з єдиною в Російській Федерації українською бібліотекою.

Прес-служба громадської організації „Українці Москви"

Колядники побували в УНСоюзі

ПАРСИПАНІ, Ню-Джерзі. – 26 грудня до Головної канцелярії УНСоюзу завітали колядники з 125-го відділу Союзу українок Америки в Ню-Йорку. До співу колядок приєдналися працівники УНСоюзу. Президент УНСоюзу Стефан Качарай подякував колядникам і вручив їм подарунки. Фото: Л. Хм.

Прощальний погляд на 2007 рік

Звісно, це так говориться, що прощальний, бо ще не раз ми будемо озиратися на 16-ий рік незалежної України для порівняння, запозичення досвіду, писання спогадів. Але наш тижневик вже наступного тижня змінить обчислення випусків, передасть до архіву (тепер вже електронного) усе, видруковане у 2007 році. У першому числі тижневика, коли починався 2007 рік, ми надрукували звернення Президента України Віктора Ющенка, який зупинився на приємних новинах і висловив райдужні надії на майбутнє. Президент радів, що вперше зформульовано Універсал національної єдности, у Львові та Дніпропетровську готуються до ювілеїв міст, а збірна України з футболу увійшла до вісімки найкращих команд світу. Президент закликав до творчої співпраці: „У владі не може бути атмосфери війни“. Далі почалися будні, які дещо затьмарили очікування. 2 квітня Президент припинив повноваження Верховної Ради, а 1 червня були призначені позачергові вибори парляменту. Можна сказати, що увесь рік вирували пристрасті довкола законодавчого органу молодої держави.

Найбільше залягли в пам'яті надзвичайні ситуації – аварія фосфорного потягу, вибухи на шахтах з численними жертвами, вибух житлового будинку у післяювілейному Дніпропетровську, лихо у Керченській протоці, загибель шахтарів та ін. У світі 2007 рік став рекордним за числом загиблих журналістів. За даними Міжнародного інституту безпеки засобів масової інформації, впродовж року загинув 171 журналіст, дві третини з них – при виконанні своїх професійних обов'язків. Найбільше жертв припадає на Ірак – 64 особи. На щастя, ці трагедії оминули пресу України. І з футболом надії не справдилися. На кінець року Національна збірна України, яка після відставки Олега Блохіна продовжує залишатися без тренера, в оцінці Міжнародної федерації з футболу посідає 30-те місце.

Але були і приємні події. Вересневі вибори визнано демократичними. Громадськість України відзначила 970-річчя Софійського собору в Києві, 65-річчя УПА і 100-річчя Роман Шухевича (ще недавно про це не могло бути й мови), 90-річчя Союзу українок, ряд інших річниць. Економіка має тенденцію до зростання. Авторитет України у світі вселяє надії на добре майбутнє. Однією з ознак такої поваги послужило визнання у ряді держав Голодомору 1932-1933 років злочином проти українського народу.

Три дні залишається до нового, 2008 року. Україну знову чекає тривала „коаліціяда“, інтриґи з формуванням уряду, суперечки щодо ролі опозиції і навіть можлива гра в нові дострокові парляментські вибори. Починається новий виборний цикл, пов'язаний з президентськими виборами. Вже тепер зрозуміло, що політики з когорти українських популістів-реваншистів розглядають новий рік як черговий перехідний період, що буде присвячений новому перетягуванню політичних канатів. За таких умов виконання довгострокових завдань, що стоять перед українською економікою, стає примарним. Політичні гравці докладають максимум зусиль для власної перемоги і поразки опонентів, забуваючи про те, що їх обрано зовсім для іншої праці, для забезпечення системних і довготривалих реформ, яких гостро потребує українське суспільство. Витратити рік на внутрішні війни – це просто злочин перед народом.

Україна має потребу в проведенні соціяльної і бюджетної реформ, удосконаленні місцевого самоврядування, житлово-комунального господарства (підвищення тарифів – не панацея), систем оплати праці і охорони здоров'я, а також енерґетичного сектора (енерґовитратність української економіки б'є всі европейські рекорди).

Чи не час припинити чвари й навести порядок у власній хаті?

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

Головний редактор – Рома Гадзевич

Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510

E-mail: svoboda@att.net Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Передплата на рік $55.00, на півроку – $35.00. Для членів УНСоюзу $45.00 річно, на півроку – $30.00. За кожну зміну адреси – $1.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

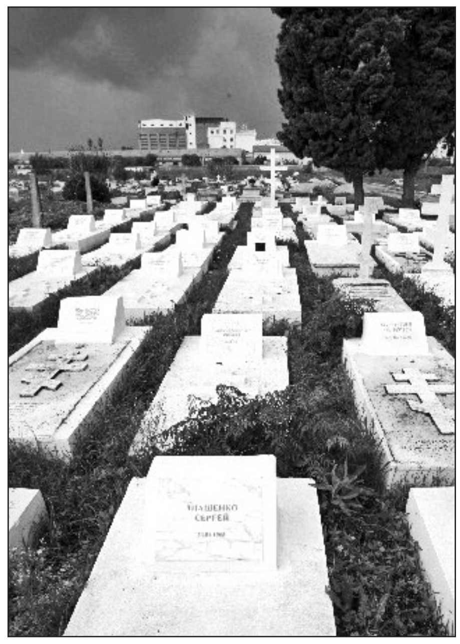
Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністратор	– Володимир Гончарик	(973) 292-9800 дод. 3041 e-mail: ukradmin@att.net
Керівник відділу оголошень	– Марійка Осціславська	(973) 292-9800 дод. 3040 e-mail: adsukrpubl@att.net
Передплата	– Марійка Пенджола	(973) 292-9800 дод. 3042 e-mail: ukrsubscr@att.net

ГРУДЕНЬ В НАШІЙ ІСТОРІЇ...

Бізерта: остання сторінка Чорноморської фльоти

Могили українських моряків в Бізерті.
Фото: Ф. Хмельковський

22 грудня 1920 року до французького порту Бізерта в Тунісі прибули два ескадрені міноносці зі складу великої групи кораблів, яка вийшла з Севастополя перед захопленням його більшовицьким військом. 16 листопада того року Крим залишили лінійний корабель „Воля“, перейменований білоґвардійцями на „Генерал Алєксєєв“, один броненосець, два крейсери, 10 есмінців, чотири підводні човни, 12 тральщиків, 119 транспортів і допоміжних суден. На них в еміґрацію вирушили 145,693 особи. Усі вони були свідками і учасниками подій, коли Чорноморська фльота царської Росії перейшла до незалежної України і на кораблях були підняті державні прапори України. Влітку 1918 року Українська військова фльота складалася з трьох бриґад лінійних кораблів, бриґади крейсерів, трьох бриґад гідрокрейсерів, дивізій міноносців у складі 27 ескадрених міноносців, 22 підводних човнів та інших суден різного призначення. Восени 1918 року розпочалася зміна назв військових кораблів на українські. 17 вересня першим перейменовано канонірський човен „Кубанець“, який дістав нову назву – „Запорожець“, за ним крейсер „Пам'ять Меркурія“ став називатися „Гетьман Іван Мазепа“. Було перейменовано кораблі, завершення будівництва яких у Миколаєві і Херсоні плянувалося в 1919-1920 роках. Кораблі дістали назви дредноут „Соборна Україна“, крейсери „Гетьман Богдан Хмельницький“, „Гетьман Петро Дорошенко“, „Гетьман Петро Сагайдачний“, „Тарас Шевченко“, ескадрені міноносці „Київ“, „Львів“, „Батурин“, „Чигирин“, „Іван Виговський“, „Іван Сірко“, „Петро Могила“, „Кость Гордієнко“, „Іван Котляревський“, „Іван Підкова“, „Пилип Орлик“, „Іван Богун“, „Мартин Небаба“, база підводних човнів – „Дніпро“. Цивільні судна дістали українські назви раніше. На листопад 1918 року Українська держава мала у своєму розпорядженні майже всю Чорноморську фльоту, що базувалася в Севастополі, а також Мозирську (Пінську) річкову фльотилію. Переважну більшість залог становили моряки українського походження. Німецький фельдмаршал Ейхгорн пропонував здійснити демонстраційний похід української фльоти під українським військово-морським прапором у Середземному морі. Командувачем походу пропонувалося призначити командувача фльотою адмірала Андрія Покровського.

Але події війни розгорнулися інакше, і фльота України потрапила до Білої армії, якою командував Петро Врангель. За першими есмінцями до Бізерти прибули два лінкори, два крейсери, ряд інших кораблів. Після закінчення громадянської війни і проголошення СРСР Москва зажадала від Франції повернення кораблів з Бізерти до Криму. Але в Европі прокотилася хвиля протестів, і Франція сказала, що спершу СРСР має повернути їй царські борги. На цьому переговори урвалися. Життя моряків у Бізерті було вкрай важким. Сім'ї біженців спершу жили на кораблях. Праці не було. Франція встановила для моряків символічну платню, надала кожному полотняний одяг і черевики. Самі вони утворили касу самопомочі, налагодили медичне обслуговування, навчання дітей. Але кораблі не могли тривалий час стояти у порті. Щоб поповнити свої втрати з часу Першої світової війни, французи в липні 1921 року узяли з Бізерти транспорт-майстерню „Кронштадт“, якому дали назву „Вулкан“. Криголам „Ілля Муромець“ став мінним загороджувачем „Полукс“. Морське міністерство забрало танкер „Баку“. До міністерства торговельного мореплавства перейшло 12 суден. Італійським судновласникам дісталися транспорти „Дон“ і „Добича“, мальтійским – „Якут“. 30 жовтня 1924 року ескадра офіційно перестала існувати. Так була перегорнута остання сторінка історії колишньої фльоти Української Народної Республіки.

Тепер у Бізерті проживає єдина учасниця подій 1920 року – 95-річна Анастасія Ширинська, дочка командира есмінця „Жаркий“ старшого лейтенанта Олександра Манштейна. Недавно муніципалітет Бізерти назвав одну з площ міста іменем А. Ширинської, яка багато зробила для міста і увічнення пам'яті севастопольських моряків. Вже вдруге видано її спогади про вихід фльоти з Криму. Сім'я А. Ширинської походить з Рубіжного на Донбасі (тут народилася А. Ширинська у 1912 році), де мала не тільки свою садибу, а й залізничну станцію Насветевич, збудовану разом з залізницею прадідом А. Ширинської – генералом Олександром Насветевичем. Влітку 1990 року А. Ширинська відвідала Рубіжне, де її тепло зустріли мешканці. У своїй книзі вона пише: „Ця тиха ніч під українським небом усе така ж. Скільки близьких, дорогих мені людей вдивлялися у неї, як я сьогодні, на цьому милому нам краєчку землі. Хто скаже мені, що я – не у себе?“

А. Ширинській пощастило ще раз побачити рідну землю. Не мали такого щастя тисячі українців, які на бойових кораблях були змушені залишити свій край у 1920 році.

Л. Хм.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Про призабуту річницю

Останнім часом у пресі появилося чимало статтей про визначного сина українського народу Романа Шухевича, якого народ знає як Тараса Чупринку, Головного командира Української Повстанської Армії. Приводом до цього було 100-річчя від дня його народження. Не менше статтей було і про УПА. Адже в цьому році випала 65-та річниця від часу її створення.

Та поруч названих двох дат в цьому році випала ще інша гідна уваги „кругла дата" – річниця смерти гетьмана України Богдана Хмельницького. 7 липня цього року виповнилося 350 років від дня відходу у вічність творця і будівничого Козацької держави.

У 1648 році чигиринський сотник почав повстання проти польських панів і їх вислужників, щоб здобути свободу для поневоленого українського народу. Будучи талановитим полководцем, він мав багато воєнних перемог, в результаті чого довів до створення Козацької держави.

На початку квітня 1657 року, на 62-му році життя, гетьман „Хмель", як його звали козаки, запросив до себе в Чигирин козацьку старшину. Напевно, панував піднесений настрій, полковників зустрічали гарматні салюти, грала музика, велися жваві розмови про воєнні перемоги над польською шляхтою. Всі знали гетьмана як фізично сильну людину, завжди здорову, однак, дехто приїжджав із настороженим передчуттям.

5 квітня Хмельницький зустрів козацьке товариство. Всім дякував за хоробрість і мужність у битвах, за підтримку і шану до нього. Він тоді вже не був при доброму здоров'ї, але того не показував. На зустрічі сповістив про можливий кінець і заповів поховати його не в Чигирині, а в батьківському гнізді – в Суботові.

Лідія Титаренко з Черкаської області в статті „Таємниця великого гетьмана" пише, що на тій раді гетьман запитав у товариства, кого вони бажають бачити з булавою після його смерти, на що старшина заприсягалася, що хоче бачите наступником гетьманського сина Юрася Хмельниченка.

Гетьман Богдан Хмельницький помер через три місяці після Чигиринської ради, 6 серпня 1657 року, о п'ятій годині ранку.

Після похорону козацька старшина знову зібралася в Чигирині, щоб передати булаву Юрасеві. Йшла мова про те, кому належить бути найближче біля нового гетьмана, бути його найближчим дорадником, а по суті, йшлося про те, хто поруч малолітнього гетьмана має мати фактичну владу в молодій державі. Ось як пише про той період Микола Аркас: „Чудним здається, що після смерти Богдана гетьманського уряду домагаються його кревники і тим гублять рідну справу свого краю: Юрій – рідний син Богдана; Сомко – його шуряк, брат його першої жінки; Золотаренко – теж шуряк, брат третьої жінки Ганни; Тетеря – його зять, жонатий на його дочці Степаниді; Іван Нечай – жонатий на його дочці Олені, що зосталася удовою після смерти Данила Виговського, а через нього Іван Виговський стаєріднею Хмельницького...".

Не місце тут переповідати історію наступних років. Згадаймо тільки, що через 10 років був Андрусівський договір – Україна була поділена: Правобережна відійшла під вплив Речі Посполитої, а Лівобережна – московських царів. До речі, сталося це не внаслідок великих битв та поразок в тих битвах (велику битву під Конотопом виграли козаки), а внаслідок чвар, вузьких інтересів поодиноких претендентів на булаву, одним словом – через жадобу влади серед тодішньої провідної верстви, тогочасної еліти.

Згадавши в цьому році Р. Шухевича, УПА, думаю, що було б корисним, якщо б наші історики, з нагоди 350-річчя смерти Б. Хмельницького, творця Козацької держави, пригадали нам той період нашої історії, який слідував після його смерти, та провели порівняння змагань за владу тоді й сьогодні. Тоді змагалися за булаву, сьогодні проходить позиціювання за крісло президента, прем'єрство, посаду голови Верховної Ради. Не знаю, наскільки сучасна наша еліта звернула б увагу на аналізу минулого та порівняння з сучасністю, але, може, звернули б на це увагу виборці. Сьогодні – Україна демократична країна, в демократичних країнах голос виборця вирішальний. Так має бути і в Україні.

Лука Костелина,
Чикаґо

Ми росли в голоді і холоді

У газеті „Свобода" 30 листопада було вміщено спомин Володимира Висоцького „Ще один голодомор у 1947 році", прочитавши який я ніби побувала в своєму минулому часі.

В той час мені було п'ять років. Жили ми в 1947 році в селі Добре, Миколаївської обл. Голод почався з літа. А за голодом йшов холод. Тому що на селі, головним паливом було бадилля від огородини, солома, курай, стебла соняшника. Люди їли траву. Кропива і лобода, трави, які росли під берегом сільських ставнів були замість хліба, картоплі і цукру.

Наша мама Анна Майборода, яка вже пережила попередній голод, заздалегідь, до настання морозів, поїхала до села Привільне, де мешкали рідні її батька, і привезла моркви, капусти і буряків. Це була головна їжа для сім'ї. Допомагали мамині сестри, які жили у Миколаєві. Тітка Олена приїздила до села повною, а виїздила худою, бо вимощувала довкола тіла харчі. Здебільшого то була макуха, бо в місті Миколаєві теж було голодно.

Хліб у нашій хаті був як дорогий гість. Його видавали в колгоспі на свято по 100 грамів на людину. Хліб пекли в селі Баштанка, і коли привозили до села, то він був мерзлий. Мама з напругою різала хліб і ділила на нас. В хаті було свято.

До весни голод збільшився. Крутилося в голові, темніло у очах, наступала непритомність. Мама попереджувала нас: „Якщо починає темніти у очах, швидко сідайте на землю, щоб не впасти". Коли поїзди минали станцію Явкіно, яка була в селі Добре, то люди кидали з вікон хліб. Діти бігали „зустрічати" поїзд. Голод і холод були недмінними „товаришами" сільських мешканців.

Олександра Керша,
Бурлінґтон, Вермонт

З турботою про інвалідів України

Минулого літа президент асоціяції „Україна в Европі" Лілія Білик, віце-президент асоціяції Марія Очич за участи українців та італійців допомогли дітям-інвалідам з Кам'янця-Подільського оздоровитися на Солотвинецьких озерах Закарпатської обл. Крім цього, асоціяція запросила інвалідів на море до Італії (на фото), де щороку відпочивають діти з малозабезпечених сімей України.

Джуліо де Ніколаїс,
Італія

Як дочка Брежнєва знайшла перстень Ярослава Мудрого

У 1918-1921 роках всі українські архіви були захоплені чекістами. Зберігалися в Одесі, Києві, потім їх перевезли до Санкт-Петербурґу, де в підземеллях і досі зберігаються діяманти і рубіни київських князів, повиколупувані з корон і прикрас для продажу за кордон. Одного дня 1979 року до цього сховища приїхала з Москви Галина Брежнєва, дочка Генерального секретаря Центрального комітету Комуністичної партії Леоніда Брежнєва, велика аматорка коштовностей. Її супроводжував досвідчений ювелір-експерт Ейхмаліс. Було два генерали КҐБ і майбутній керівник охорони Л. Брежнєва – Медведєв. Прямо з поїзда, нікого не попередивши, група увірвалася в Адміралтейство, перелякавши всіх присутніх. З'ясувалося, що Г. Брежнєвій хтось нашептав леґенду про неймовірний перстень київського князя Ярослава Мудрого. Бібліотека Ярослава Мудрого зберігалася в підземеллях Софії. Росіяни вбили кількох монахів Софії, забрали чимало речей з бібліотеки Мудрого, а також самий перстень.

Пів дня Г. Брежнєва рилася у десятках скринь Адміралтейства, які до неї якось ніхто не відкривав. Знайшла! Є той знаменитий перстень Ярослава Мудрого! І велетенський камінь. Примчав експерт. Роздивився. Зробив якусь аналізу. Похитав головою. Гостя розчаровано кинула перстень назад до скрині. Але її цікавість не минула непоміченою. Тепер фахівці узяли до рук перстень.

Подаємо його детальний опис. Камінь справді великий. Якщо спрямувати на нього потужний промінь світла, видно мапу Софії. Мабуть, таємна схема. Роздивлятися треба в спеціяльній лябораторії під мікроскопом, чого раніше ніхто не робив. Сам перстень виготовлений з чистого золота 24 каратів, без леґування допоміжними металами. Тонка оправа. Чотири фіксатори. А от камінь – це рубінове скло. Тоді була мода така. Візантійська. Подрібнювали дрібні рубіни, змішували зі склом. Плавили. Надавали певної форми. Технологія, до речі, втрачена. І як мапу туди всунули? І що саме на ній?

Зрозуміло, що Г. Брежнєва і її придворний ювелір моментально збагнули, що то не рубін, не розуміючи того, вони знайшли безцінну річ для науки. Перстень залишився в „спецхрані". І ми достеменно знаємо, що лежить там і понині. Ми просимо офіційні російські органи знайти перстень, унікальні речі з бібліотеки Ярослава Мудрого, незаконно викрадені в Києві, реставрувати їх і виставити в якомусь державному музеї Росії. Дуже хотілося б отримати якісні фотографії цих раритетів.

Віктор Тригуб,
редактор часопису „Нова Січ",
Київ

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

ORDER YOUR 2008 SOYUZIVKA HERITAGE FOUNDATION CALENDAR!

PHOTOS BY RUSS CHELAK, LARYSSA CZEBINIAK, CHRIS VECCHIO

MAIL TO:

NAME: ____

ADDRESS: ______________________________________

CITY, STATE, ZIP: ___________________________

EMAIL: __________________________________

CALENDAR - $12.00 EACH: $_______

DONATION TO SOYUZIVKA HERITAGE FOUNDATION: $_______

SHIPPING AND HANDLING: $ 1.48

TOTAL AMOUNT ENCLOSED (ADD SHIPPING AND HANDLING): $__________

*PLEASE MAKE CHECKS PAYABLE TO "UKRAINIAN NATIONAL FOUNDATION – SOYUZIVKA FUND"

PLEASE PRINT AND MAIL ORDER FORM AND PAYMENT TO:
SOYUZIVKA HERITAGE FOUNDATION CALENDAR
C/O MARIJKA DRICH
2200 ROUTE 10 WEST
PARSIPPANY, NJ 07054

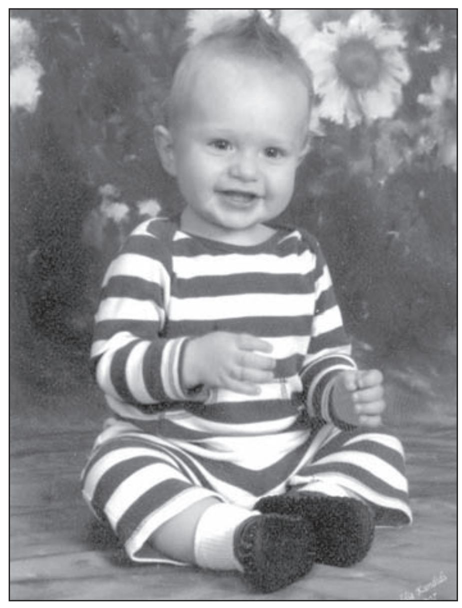
YOUR 2008 SOYUZIVKA HERITAGE FOUNDATION CALENDAR WILL BE SHIPPED UPON PAYMENT RECEIPT!

BROUGHT TO YOU BY BROOKLYN UKRAINIAN GROUP AND THE UNA. PROCEEDS BENEFIT THE SOYUZIVKA HERITAGE FOUNDATION

Нові члени УНСоюзу

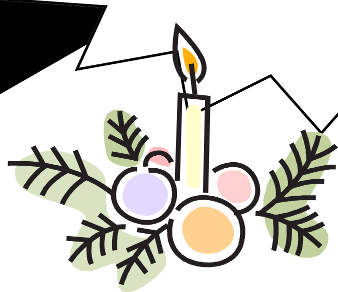
Ілля-Николай Казмаєр і Магдалина-Софія Казмаєр, діти Марії та Николая Казмаєрів з Росфорду, Огайо, – нові члени 165-го Відділу УНСоюзу. Своїх правнуків забезпечив прадідусь Петро Лагола.

Зліва: Максим-Михайло Напора, син Тані та Тараса Напорів з Бродвю Гайтс, Огайо, – новий член 291-го Відділу УНоюзу. Свого внука забезпечили бабуся Віра та дідусь Михайло Напори.

Передплатіть електронну версію Свободи – і Ви дістанете доступ до архіву найстаршої у світі української газети

Веселих свят

ЩЕ НЕ ЗАПІЗНО...

...2007 рік закінчується, але ще маєте час скористатися високими відсотками, якщо відкриєте

1-YEAR ANNUITY 5.40%

Пропоновані відсотки дійсні лише до 31-го січня 2008 року

Детальніша інформація за тел; 800-253-9862

Український Народний Союз
2200 Route 10
Parsippany, NJ 07054
WWW.UkrainianNationalAssociation.Org E-mail: una@unamember.com

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Українська громада відзначила 65-ліття УПА і 60-ліття Акції „Вісла"

ЛОНҐ-АЙЛЕНД, Ню-Йорк. – 42-ий Відділ Організації оборони чотирьох свобід в Україні (ООЧСУ) 25 листопада влаштував імпрезу, якою відзначив 65-ліття створення УПА і 60-ліття Акції „Вісла". Імпреза відбулась в залі Української католицької церкви св. Володимира.

Перед офіційною частиною програми відбувся спільний сніданок, який приготувала господарська референтура під проводом Анни Кійко і Люби Мицьо.

Програму відкрив голова відділу Дмитро Трояновський, який привітав присутніх, зокрема голову Головної управи ООЧСУ Михайла Козюпу і його заступника Стефана Качурака, які привезли на свято кольорову фотовиставку УПА під назвою „Історія нескорених". У вступному слові Д. Трояновський наголосив на важливості цих історичних подій, а відтак попросив присутніх встати до внесення прапорів.

Прапороносці Володимир Ягнич і Юрій Матлас, між ними, в уніформі, ветеран УПА Мирон Мицьо („Дух"), а також члени співочого гурту „Мелодія", учні старших кляс Школи українознавства з піснею „Десь там, далеко на Волині" внесли на сцену український і американський прапори.

Запаленням свічки і хвилиною мовчанки вшановано пам'ять всіх полеглих в боротьбі за волю України і жертв Акції „Вісла".

Катерина Мицьо виголосила доповідь про УПА. Вона зауважила, що, на жаль, за 16 років існування вільної української держави воїни УПА не дочекалися визнання урядом України як борців за волю України. К. Мицьо закінчила доповідь словами ветерана УПА Івана Михальця: „Не про таку Україну ми мріяли по лісах, голодні і холодні, по тюрмах і концтаборах, але дякувати Богові і за цю країну. Любіть Україну, як любили її ті, які віддали за неї своє життя".

Доповідь про Акцію „Вісла" виголосив Д. Трояновський.

Мистецьку частину програми підготувала імпрезова референтка відділу Леся Сенета у співпраці із Школою українознавства, а особливо з директоркою школи Роксоляною Левенець і Людою Грель.

В загальному, програма була дуже патріотична і складалася з партизанських пісень і деклямацій, які виконали діти і молодь української школи та співочий гурт „Мелодія".

Ветеран УПА Мирон Мицьо („Дух") приймає вітання гурту з Української православної церкви св. Михаїла.

Був також виступ групи з Української православної церкви Київського патріярхату в Юніонделі, яка подарувала присутньому на залі ветеранові УПА Миронові Мицьо пісню „Рости, рости, черемшино". Л. Сенета прочитала його спомин „Лемківщина", а відтак подарувала йому чудовий букет квітів. Всі музичні точки були виконані при акомпаніяменті Л. Грель, яка також сольо заспівала пісню „Калинова баляда". Л. Сената і В. Тудей чудово, з прекрасною дикцією, провели всю програму.

Після заспівання Національного гимну на запрошення М. Козюпи присутні оглянули фотовиставку „Армії нескорених".

Катерина Мицьо

У школі – про Голодомор

ПАСЕЙК, Ню-Джерзі. – В Школі українознавства було відзначено 75-ту річницю Голодомору-геноциду в Україні. Директор школи В. Кривоніс підготував матеріяли, присвячені цій даті. Вчителі в клясах розповідали учням про причини Голодомору в 1932-1933 роках. Підкреслювалось, що це був навмисне організований більшовицьким режимом голод, який виник в результаті жорстокої політики, спрямованої на знищення українського селянства.

Вчителі і учні школи майже в повному складі взяли участь в Поході скорботи 17 листопада в Ню-Йорку. Школа готувалась до цього дня заздалегідь, батьки були поінформовані про цей захід, вчителі просили їх, щоб в цей день батьки не плянували інших заходів і поїздок, щоб разом з дітьми взяли участь в поході. УККА виділив для школи автобус, за що ми дуже вдячні голові УККА Кості Ваньо.

В колоні йшли вчителі та учні Шкіл українознавства Ню-Йорку, Пасейку, Йонкерсу, Випані. Не можна було байдуже дивитись, як у величезній колоні ідуть маленькі діти з плякатами, на яких були зображені вмираючі від голоду люди і серед них – багато дітей. Діти запам'ятають цей похід на все життя. В школі діє виставка плякатів, присвячених Голодоморові. З ними може ознайомитись і українська громада Пасейку і Кліфтону, оскільки вони розміщені в приміщенні церкви.

Володимир Кривоніс

Стипендії ім. Марусі Яворської

ОТАВА. – Стипендійний фонд ім. Марусі Яворської, розпорядником якого є університет Отави, виділить щонайменше дві стипендії розміром до 5 тис. канадських дол. талановитим студентам з Канади чи України, які вивчають музику на рівні маґістерського звання, аспірантури чи докторантури.

Фонд був заснований на кошти М. Яворської, шанувальниці музики, піяністки і віолончелістки, яка 40 років викладала виконавську майстерність.

Кандидати повинні бути зареєстровані як студенти музичної програми, що визнається в Канаді, Україні та в інших країнах, і мають бути рекомендовані музичним закладом, де навчаються.

У 2007-2008 році стипендіятами стали Еліот Браґанза та Браян Ваґорн з університету Отави.

Кожний навчальний заклад може подати кандидатуру одного студента чи студентки до 31 березня 2008 року з відповідними супровідними документами – офіційною заявою, автобіографією, авдіо- чи відеозаписом трьох праць, завіреною копією залікової книжки чи витягами з екзаменаційної відомости та рекомендаційні листи.

За подальшою інформацією та анкетами просимо звертатися за адресою: Awards Office, University of Ottawa, 115 Seraphin-Marion Ottawa, Ontario K1N 6N5 Canada. Телефон: (613) 562-5800 (внутр.1238). E-mail: grdaward@uottawa.ca

Великі гроші...

(Закінчення зі стор. 5)

300 метрів від готелю „Київ".

Може, колись, на зразок американських місць „громадського харчування" біля столика, де сиділи В. Уколов і його старий товариш, прикріплять мосяжну табличку: „Тут пропонували 10 млн. дол., щоб народний депутат не голосував в сесійній залі".

Не знаю, чи знайшовся хтось, хто взяв неабияку суму американської валюти, але незаперечним є те, що в першому голосуванні на прем'єр-міністра двох голосів з коаліції забракло. Комп'ютерні картки голосування не спрацювали.

Але прошу не обурюватись. Мало хто з нас за 10 млн. дол. не пішов би до лікарні! Так чи інакше – бути політиком в Україні нелегко! На щастя, в Україні є преса, яка такі „таємниці" розголошує.

В „Рідну Школу“ завітав св. Миколай

ДЖЕРЗІ-СИТІ, Ню-Джерзі. – В неділю, 16 грудня, після Служби Божої, яку відправив в Українській греко-католицькій церкві свв. апостолів Петра і Павла о. Василь Путера, завітав св. Миколай. До церковної залі, яка була дуже гарно прибрана учителями і учнями школи, зійшлися батьки, бабусі і дідусі. Батьки і учні частували солодким і кавою. Потім почалася святкова програма.

Розпочав програму директор школи Орест Поліщук. Він сказав, що зустрічі із св. Миколаєм відзначають з давніх давен. Св. Миколай роздавав подарунки всім дітям, і ця традиція існує по сьогоднішній день. Також подякував місцевому осередку Українського Конґресового Комітету Америки і Українсько-американській федеральній спілці „Самопоміч“ в Джерзі-Сити за підтримку школи (керівник відділення Ярослав Завійський). Потім надав слово о. В. Путері, який побажав дітям всього доброго, щоб були чемними і здоровими, щоб гарно вчилися, щоб св. Миколай і наступного року прийшов до нас.

Після цього почалася мистецька програма під керівництвом Наталії Малиновської. Діти виконали п'єсу „Вертеп“, деклямували вірші, колядували, а присутні слухали з захопленням і були щасливі, згадували своє колишнє минуле, а також допомагали колядувати разом з дітьми.

Після закінчення програми всі діти кликали св. Миколая і співали колядку „А хто, хто Миколая любить“ – і св. Миколай не забарився. Хоч була дощова погода, та й як не приїхати до чемних дітей і учнів. Діти подали привітання св. Миколаєві. Тоді св. Миколай роздавав подарунки. Діти були щасливі.

На закінчення виступила вчителька культури Оленка Галькович, яка подякувала о. В. Путері, директорові школи О. Поліщукові, вчителям Марії Ласкі, Наталії Малиновській, Марії Поліщук та Н. Помилуйко, а також Луцині Дем'янович, яка веде фінансову працю і голові батьківського комітету Василеві Николину, який виконував ролю св. Миколая.

Дарія Малиновська

Учасники свята св. Миколая в Джерзі-Сиiті.

Відзначено 60-річчя Акції „Вісла“

ВОРЕН, Мишиґен. – Відзначення 60-річчя Акції „Вісла“ було влаштоване Товариством „Лемківщина“ 23 вересня в домівці Союзу українок Америки. Відкриваючи імпрезу, голова Товариства „Лемківщина“ Ліда Колодчин сказала, що лемки, розкинуті по цілому світі, відзначають цю сумну річницю, щоб розкрити правду про злочинний акт польського комуністичного уряду проти безборонного населення. І не тільки лемки, але всі українці, і уряд України повинні домагатися повернення лемкам їхньої власности і відновлення знищених релігійних, історичних та культурних пам'яток.

Змістовну доповідь виголосив полковник Олег Цєплий, колишній житель Лемківщини, який графічно представив трагічні події 1947 року, коли виселено було 250 тис. лемків з їхньої споконвічної землі, багато з них розстріляно, тисячі запроторено в концтабір у Явожному.

В дальшій частині програми виступили Мирося Бараник з деклямаціями віршів „Вітальна“ і „Чи знаєш ти?“, Татяна Бедрус заспівала лемківську пісню „Ой верше мій, верше“ і „Де гори Карпати“, при музичному супроводі Лесі Шерстило. Милою несподіванкою був виступ молодої співачки Олі Яловенко, яка заспівала дві пісні. Закінчено програму спільним співом „Верховино“.

У заключному слові Л. Колодчин розповіла про працю Товариства „Лемківщина“, яке існує вже 20 років і має майже 60 членів. Ціль товариства є допомога українським школам в Польщі, які навчають дітей релігії, української мови, співу та українських традицій. Товариство утримує три садочки, заснувало стипендії трьом студентам, з яких один є вже священиком в Команчі. Для придбання фондів товариство проводить збірки та льотерію. Були зустрічі з д-ром Володимиром Мокрим, головою доброчинної фундації св. Володимира в Кракові, та історикром Євгеном Місилом, автором книжки „Акція „Вісла“. Товариство передало на працю фундації св. Володимира 5.17 тис. дол. на видавничу працю Є. Місила 3.9 тис. дол., на школи переслано 7 тис. дол., на церкву в Кракові – 1 тис. дол.

Рома Дигдало

Виконавці програми (сидять зліва): Оля Яловенко, Леся Шерстило, Олег Цєплий, Мирося Бараник, (стоять): Ліда Колодчин і Таня Бедрус.

Зустріч приятелів УКУ з українською громадою

Зустріч Приятелів УКУз українською громадою в Дітройті.

ДІТРОЙТ, Мишиґен. – У неділю, 2 грудня, в залі церкви св. Йосафата відбулася зустріч приятелів Українського Католицького університету у Львові з громадою. Зустріч підготував і провів комітет на чолі з д-ром Борисом Легетою. Праця комітету, який нараховує 32 активні члени, увінчалася успіхом.

Гості могли оглянути кілька виставок книг, виданих університетом, подивитися фото-виставку, відеофільми, які розповідали про цей навчальний заклад. На одному із столів можна було взяти собі на пам'ять книгу з виставки, а взамін залишити в дарунок для студентів університету якусь символічну суму. На іншому можна було купити щойно видану книгу д-ра Богдана Лончини – його переклад українською мовою „Божественної комедії“ Данте Аліґ'єрі, презентація якої відбулася в цій же залі 30 листопада. Від 2003 року УКУ має своє власне видавництво, яке випускає до 10 книг на рік.

Церковна заля виглядала, наче віночок, сплетений з багатьох квіток-виставок. Від самого порога члени комітету зустрічали гостей і дарували кожному збірочку цікавих матеріялів про УКУ та Українську католицьку освітню фундацію (УКОФ). Скрізь, біля кожної „точки-квіточки“ вони були присутні та готові пояснити, відповісти, порадити. Коли огляд виставки наближався до кінця, можна було випити кави чи посмакувати солодким.

Серед гостей були не тільки люди поважного віку, які вже давно підтримують університет, але й молодші українці. Для всіх вхід був вільний.

Провадив зустріччю д-р Б. Легета. В офіційній частині Владика Гліб подякував президентові УКОФ Джонові Курі та його співробітникам від імені Великого канцлера УКУ Патріярха УГКЦ Любомира та від себе особисто за самовіддану працю у збиранні фондів для розвитку УКУ у Львові. Вітальне слово виголосив Джеймс Кайзер, екзекутивний директор УКУ.

З промовою виступив ректор УКУ о. д-р Борис Гудзяк, який представив присутніх у залі керівника руху „Віра і світло для потреб неповносправних людей“ Оксану Маругу, кандидатів в доктори богословських наук Галину Теслюк, Романа Завійського та випускницю УКУ Ірину Залужну. Він запросив усіх, хто хотів би приїхати до Львова, зайти до УКУ і подивитися в очі молодих людей, які там вчаться. Вони є майбутнім і вже сьогоднішнім днем нової, відродженої України. З 500 кращих випускників УКУ, які були запрошені на студії в різні престижні навчальні заклади країн Західної Европи та Північної Америки, всі, крім одного, повернулися працювати в Україну, незважаючи на низьку платню та інші негаразди. Вони усвідомили собі, що їхня праця найбільше потрібна Україні.

Ці люди з самого початку обрали собі на навчання УКУ – єдиний католицький університет у Европі, який не має державного фінансування, і єдиний католицький університет на терені колишнього СРСР. Коли вони вступали, то знали, що державного диплому про вищу освіту вони не матимуть. Університет, визнаний у Европі та США і Канаді, тривалий час не був визнаний в Українській державі. О. Б. Гудзяк подякував Б. Легеті та його дружині Світлані за присвяту у встановленні виставки в залі та організацію цієї зустрічі і вручив їм в подарунок ікону від імені студентів та викладачів УКУ.

Ніна Василькевич

Різдвяна радіопрограма в Пармі

ПАРМА, Огайо. – На Різдво, в понеділок, 7 січня, Український православний собор св. Володимира передаватиме Різдвяну Службу Божу безпосередньо з храму, від 9-ої год. до 11-ої год. ранку з радіостанції „WERE 1490 AM“. Ця щорічна радіопрограма призначена для старших і хворих парафіян, які не можуть відвідувати церковні відправи. Співатимуть два парафіяльні хори. Також у катедрі відправлятимуться у неділю, 6 січня, о 7-ій год. вечора Велике Повечір'я і Утреня.

Вифлеємський вогонь миру – з Австрії до України

ВІДЕНЬ, Австрія. — 15 грудня у Відні відбулося урочисте передання Вифлеємського вогню миру представникам скавтських організацій різних країн. Вперше на такій церемонії була представлена Україна. До Відня вирушила голова організаційного комітету Вифлеємського вогню миру в Україні Соломія Кейван.

Вифлеємський вогонь миру 20 грудня прибув до Львова. *Фото: УНІАН*

Вифлеємський вогонь миру прибув до Европи 1 грудня. Напередодні спеціяльно вибрана для цієї місії Австрійською радіокомпанією 10-річна Елізабет Немец запалила свою лампадку від Вифлеємського вогню, що постійно горить у місці народження Ісуса Христа.

Акцію розповсюдження Вифлеємського вогню миру Европою започаткувала у 1986 році австрійськарадіокомпанія „ORF“. Цю благородну справу підхопили скавти, і відтоді Вифлеємський вогонь миру напередодні Різдва поширюється Европою.

В Україні поширенням Вифлиємського вогню займається Пласт. Пластуни вже дев'ятий рік поспіль отримають Вифлеємський вогонь миру від польських скавтів. Але цього року українська делеґація вперше вирушила на екуменічне свято до Відня, щоб взяти участь в урочистостях.

Після урочистостей у Віденському Катедральному соборі світло передається до сусідніх країн. Саме з рук в руки, від одного скавтського осередку до іншого,

Вифлеємський вогонь долає безліч кордонів і потрапляє до всіх, хто чекає на світло тепла, спокою та віри. В Україні акція проходила за сприяння голови Наглядової ради Міжнародного благодійного фонду „Україна – 3000“ Катерини Ющенко. Свої благословення на проведення акції дали Глави чотирьох церков в Україні – УПЦ КП, УАПЦ, УГКЦ, та РКЦ.

Ліна Остапчук
керівник прес-служби Пласту

Пам’ятати – це діяти

17-27 листопада у Києві, в Будинку вчених Національної Академії Наук України, відбулася наукова конференція „Служіння і спадщина Митрополита Василя Липківського“. Серед інших доповідачів, на ній виступив й онук Митрополита, Костянтин Липківський. Нижче вміщуємо, з незначними скороченнями, текст цього виступу.

90 років тому у спалахах всесвітнього катаклізму мали збутися дві споконвічні мрії українців – про самостійну державу Україну, спадкоємицю Київської Русі, і про вільну від пут Українську Церкву. І що ж? Першу мрію довелося відкласти на довгі роки, а друга тоді певною мірою здійснилася: було створено Українську Автокефальну Православну Церкву (УАПЦ).

Чому ж сталося саме так?

Для втілення мрії у життя, крім волі народу і певних умов, потрібна й наявність відповідної харизматичної постаті, яка б силою своєї віри, своєї пристрасти, своїм словом і ділом, своїм прикладом, своєю непохитністю у боротьбі за гідну справу була б дороговказом і провідником мас. І така постать в українському церковному середовищі у той час була. Це – о. Василь Липківський, якого у жовтні 1921 року Перший Всеукраїнський Православний Церковний Собор УАПЦ обрав за Митрополита.

Українці нарешті отримали можливість звертатися до Бога та слухати проповіді рідною мовою, згадати своїх предків і увійти з ними у духовне єднання, брати активну участь у церковних справах. За короткі шість років Митрополит та його сподвижники здійснили неймовірно великий обсяг праці, налагодивши церковне життя, створивши сотні парафій УАПЦ, організувавши богословські курси для священиків УАПЦ, переклад українською мовою богослужбових книг, видання власного часопису „Церква й життя“ (в 1926-1927 роках вийшло друком шість чисел) тощо.

І все це – в умовах постійного жорсткого утиску з боку радянської влади, показового та таємного „нагляду“, підписок про невиїзд, арештів, накладання незаконних великих податків на церкви, підпорядковані УАПЦ, наклепницьких звинувачень у пресі...

Переживши короткий період бурхливого розвитку, УАПЦ зазнавала все більш тяжких ударів з боку влади і в 1930 році була зліквідована нею. Проте морально УАПЦ розчавили ще в 1927 році, коли Другий Собор УАПЦ на вимогу радянської влади змушений був усунути Митрополита В. Липківського від митрополичого служіння.

Ліквідовувалися парафії УАПЦ; храми перетворювалися на сховища чи стайні або на „антирелігійні музеї“; знищувалися богослужбові книги, вперше видані українською. Та навіть у цей драматичний час Митрополит Василь залишався борцем без сумнівів і вагань. Як писав відомий діяч українського церковно-визвольного руху протопресвітер Демид Бурко, Митрополит В. Липківський „був проповідником незвичайної сили, якого почула Україна, може, вперше після ієрархів Могилянської доби...“. Коли його позбавили можливости звертатися до вірних безпосередньо, він почав складати проповіді на папері, переписувати й поновлювати вилучене при листуванні, створювати правдиву „Історію Української Православної Церкви“, давати у посланнях за кордон мудрі поради щодо збереження духу автокефалії та єдности чинної там Української Православної Церкви.

Радянська влада „подарувала“ о. В. Липківському ще 10 років – не стільки життя, скільки фізичних і моральних тортур. Його відсторонили від церковних справ, виселили на далеку околицю Києва, де він мешкав у жахливих умовах, позбавили будь-яких статків... А головне – на його очах нищили його любе дитя – УАПЦ. А це було страшніше за смерть. Згодом настала і смерть фізична. Заарештованого за безглуздими наклепницькими звинуваченнями 73-річного Митрополита В. Липківського страчено 27 листопада 1937 року.

Національно свідома українська громадськість зараз потерпає від його неприсутности тут, поруч з нами. Але відчуває присутність його духу. В листі о. Петрові Маєвському від 22 квітня 1937 року о. Василь Липківський, перефразовуючи слова апостола Павла, написав: „І я можу взяти участь ... як відсутній тілом, але присутній духом...“

І він присутній – своєю повчальною „Історією Української Православної Церкви“, своїми обґрунтованими й вистражданими порадами щодо церковного будівництва, занотованими в листах до о. П. Маєвського, своїми надхненними проповідями добра, мира й злагоди, любови до своєї Вітчизни, до рідної Української Церкви.

Я хочу подати оцінку проповідей Митрополита В. Липківського славетним українцем Олесем Гончаром з його листа до українця з США Петра Матули від 8 квітня 1991 року:

„Вельмишановний пане Матула!

Не певен, чи й встиг я за численними клопотами вчасно подякувати Вам за надіслані книги, зокрема за унікальне видання проповідей о. Василя Липківського. Аж оце тепер я ближче ознайомився з книгою, котра просто вразила мене багатством думок, силою пристрасти й силою віри. Згоден з Вашою оцінкою Липківського як визначного духовного діяча, і сподіваюсь, що ця достойна постать і його творча спадщина дедалі ширше будуть відкриватись для всіх віруючих на Україні. Тож надіслана Вами книга буде тут для нас дуже доречною. Постараюсь і я принагідно сказати слово про цю Людину, чиє життя і в нас, у сьогочасній Україні, раніш чи пізніш дістане належне визнання“.

Уперше „Проповіді“ Митрополита В. Липківського (повна назва збірника – „Проповіді на неділі й свята. Слово Христове до українського народу“) було видано у США далекого 1966 року, до 45-ої річниці відродження УАПЦ. У чудовій передмові до Проповідей є такі рядки: „Всім українцям – тим, що свідомі свого історичного релігійно-національного буття, і тим, котрі бувши заведені на облудні шляхи, ще не прозріли до нього, – радимо прочитати цю цінну працю. Пийте всі з цієї криниці мудрости цілющу воду, що її залишив нам безсмертний Митрополит“...

Ці проповіді не застаріли, вони і зараз лишаються актуальними й корисними і для українців, і для України, де вони ще не друкувалися у повному обсязі. Цілком поділяючи думку О. Гончара, що ця „...книга буде тут для нас дуже доречною“, вважаю за вкрай необхідне видати саме в Україні Проповіді Митрополита Василя Липківського у якомога стисліші терміни (з 1966 року сплило понад 40 років!), у належному оформленні та гідним накладом. Другим напрямком у досягненні належного визнання діянь Митрополита В. Липківського в сьогочасній Україні є увічнення його імені в тих місцях, з якими пов’язане його життя.

Виходячи з того, що о. В. Липківський з 1919 р. був настоятелем Свято-Софіївського Митрополичого собору, мова, в першу чергу, мала йти саме про цей собор. За ініціятиви західної української діяспори та при фінансуванні з боку Братства Митрополита Липківського, напередодні 75-ої річниці створення УАПЦ і обрання першого її Митрополита, у Києві було розроблено макет і виконано гіпсову матрицю відповідної меморіяльної дошки (архітектор Я. Ковбаса, скульптор В. Луцак). У червні 1995 року, коли все було готове для відлиття цієї дошки у бронзі та її встановлення на південній брамі Софійського собору, де свого часу був кабінет Митрополита В. Липківського, голова Братства Валентин Кохно звернувся до тодішнього прем’єр-міністра України Євгена Марчука „з проханням підтримати цей наш шляхетний задум“. Відповіді особисто від Є. Марчука не надійшло, а вирішення цього питання (потрібний був простий дозвіл) було передано Державному комітетові у справах будівництва і архітектури. Останній – в особі голови В. Гусакова – прийняв невмотивовано неґативне рішення.

Коли у Савт Бавнд-Бруку в США величний пам’ятник першому Митрополитові Всесвітньої УАПЦ відкрито ще у 1983 році, у Києві досі не вдається довести до логічного позитивного завершення значно скромніший проєкт – встановлення меморіяльної дошки біля Святої Софії.

26 квітня 2007 року нарешті з’явилося довгоочікуване повідомлення: вулицю Урицького в українській столиці перейменовано на вулицю Митрополита Василя Липківського. Це було переконливим результатом численних звернень до міської влади представників громадськости як України, так і діяспори – зокрема керівників Українського Православного Братства ім. Митрополита В. Липківського В. Кохна та П. Матули, президента Світового Конгресу українців Аскольда Лозинського та ін. Рішення міської влади було справедливим, схвально сприйнятим національно свідомою громадськістю.

Але тут почалося щось дивне – з’явилися ревні прихильники Мойсея Урицького. Нечисленна, проте аґресивно налаштована група депутатів міськради збирала підписи мешканців вулиці проти перейменування та тиснула на районну владу. І голова міської ради наклав вето на її постанову про перейменування. Ім’я чекіста М. Урицького й сьогодні „прикрашає“ мапу нашого, можна сказати, „знекиївленого“ міста.

Доля всіх заходів з увічнення в Україні діянь і пам’яті Митрополита Василя Липківського могла б, може, бути успішнішою, якби саме в Україні діяло відділення Українського Православного Братства ім. Митрополита В. Липківського. Створення цього відділення – не просто бажане і доцільне, але й вкрай необхідне.

УКРАЇНА І СВІТ

На шляху до історичної правди

Пропам'ятна таблиця на стіні школи в селі Пискоровичі.

ПИСКОРОВИЧІ, Польща – У неділю, 2 грудня, відбулося урочисте відкриття пропам'ятної бронзової таблиці на стіні школи в селі Пискоровичі, де було замордовано 300 українців. У відкритті взяли участь колишні мешканці села або їхні нащадки, члени української громади Польщі, духовенства, гості з України, українські і польські урядовці та українці з діяспори. Текст пропам'ятної таблиці, польською та українською мовами, такий: „Пам'яті мешканців української національности з Пискорович і околиць, замордованих в цьому будинку в квітні 1945 року".

Одна з довгої низки тяжких кривд, яких зазнав наш народ, – трагедія Закерзоння, населення якого зазнало депортацій після Другої світової війни. Ця етнічна українська земля була передана полякам „великою трійкою" альянтів (Сталін, Рузевельт і Черчіль) на Ялтинській конференції в 1945 році. Сама назва „Закерзоння" походить від прізвища британського секретаря закордонних справ Джорджа Керзона, який ще в 1920 році запропонував кордон між Польщею та Україною. Сьогоднішня межа між Україною та Польщею в основному та сама, яку пропонував Дж. Керзон, з деякими змінами. На жаль, „лінія Керзона" залишила на „польській стороні" 1.5 млн. українців – від поліщуків на півночі аж до лемків у Карапатах. Всі віни опинилися під польською шовіністичною владою. Її ціллю було винищити українську „присутність" на українських територіях Польщі. Поляки-шовіністи нападали на українські села, били або вбивали мешканців, палили або руйнували хати, нищили церкви, бібліотеки та громадські установки, розкрадали майно селян.

Одна з таких злочинних „акцій" на українських землях Закерзоння відбулося вночі 17 квітня 1945 року в українському селі Пискоровичі. Озброєна банда так званої „Народовой організації войсковей" прибула до села та оточила школу, в якій зібралося біля 300 мешканців села та околиць на засідання репатріяційної комісії. Комісії, яка складалася з радянських старшин, озброєні поляки наказали покинути школу. Ті залишили українців напризволяще. Польські „патріоти" тоді почали обстрілювати школу з автоматів, доки не вимордували всіх людей. Виконавців тієї злочинної „акції" не було покарано польським урядом, хоч ідентичність провідників була встановлена.

Українські діти з Польщі на могилі закатованих українців у Пискоровичах.

Українське село Пискоровичі, в якому раніше проживало понад тисячу наших людей, перестало існувати. Польсько-радянська Акція „Вісла" в 1947 році остаточно викорінила українське населення Закерзоння.

Після довгих років, уже після занепаду СРСР та комуністичної Польщі, українці, які живуть в Польщі, а також ті, які раніше були депортовані з Закерзоння в Радянську Україну, почали відкрито говорити про злочинні акції поляків-шовіністів на Закерзонні і вимагати публічного визнання тих ганебних злочинів. Врешті-решт колишні мешканці села Пискоровичі у співпраці з Об'єднанням Українців Польщі, товариствам „Надсяння" в Україні та Львівською обласною державною адміністрацією, домоглися згоди польської влади в Пискоровичах вшанувати пам'ять українців убитих 17 квітня 1945 року.

Серед багатьох осіб, які спричинилися до встановлення пропам'ятної таблиці в Пискоровичах, є мешканець великого Дітройту Роман Базилевич, який народився і виріс в місті Лежайсь, недалеко від села Пискоровичі. Його батько Йосиф – українець, мати, Марія Товпа – полька. В родині шанувалися українська і польська мови, віровизнання і культури. Приїхавши до Америки в 1974 році, Р. Базилевич, крім щоденної праці, зацікавився історією українського поселення на Закерзонні. Збирав документи, статті з газет і журналів, вишукував інформації про різні шовіністичні організації та їхніх провідників, переглядав адміністративні та судові акти, писав статті. Р. Базилевич майже щороку їздив до Польщі, відвідував людей-очевидців, зустрічався з членами українських організацій та членами місцевих властей, з членами українського дипломатичного корпусу в Польщі. Власним коштом обгородив спільну могилу жертв сумозвісної „акції" в Пискоровичах, брав участь у відзначення, ініціював „прощі" української молоді в Польщі по землях своїх предків на Закерзонні.

Свій архів Р. Базилевич недавно передав до Українсько-Американського архіву-музею в Дітройті, де він зберігатиметься для всіх, хто цікавиться історією українського народу.

Ярослав Березовський

Нову Біблію видано у Львові

Видавництво оо. Василіян „Місіонер" з благословення Патріярха Української Греко-Католицької Церкви Любомира Гузара випустило нове видання – „Святе Письмо Старого і Нового Завіту" у перекладі за оригінальними єврейськими, арамейськими та грецькими текстами о. Івана Хоменка.

Організатор видання – Фонд Біблійного Апостоляту УГКЦ з допомогою організації „Церква в потребі". Співвидавці – Українське Біблійне товариство і видавництво „Свічадо". Мовна редакції – Ігор Костецький, Василь Барка („Одкровення"), Михайло Орест-Зеров. Нове видання позначається легкістю сучасної мови, відсутністю посилань на паралельні місця і передмовою до кожної книги Біблії.

У Біблії вміщено второканонічні книги Товита, Юдити, Макавеїв, Мудрости, Сираха, Книгу пророка Варуха і Лист Єремії. У книзі наведено також найважливіші історичні дати, міри і ваги того часу, календар читання Євангелій на весь рік, „Місяцеслов", біблійно-богословський покажчик, мапу Палестини, інші довідкові матеріяли.

У передмові „Загальні відомості про Біблію" видавці зазначили: „Пропонуючи український переклад Біблії нашому читачеві у світі, можемо повторити слова Макавейських книг:

„Ми старалися дати душевне задоволення тим, що захочуть їх читати, легкість тим, що волітимуть тримати їх у пам'яті, а користь усім тим, кому потрапить у руки ця книга" (II Мак. 2,25). І бажаємо, щоб з такою настановою кожен українець читав цю Книгу книг. Участь у життєвій мудрості, змужніння релігійного світогляду, зміцнення волі відповісти щирим серцем на звернене до людини Господнє слово – ось та ціль, для якої видано новий український переклад Біблії".

З питань придбання нового видання Біблії можна звернутися у видавництво „Свічадо" на адресу: вул. Винниченка, 22, п/с 808, Львів 79008 Ukraine, електронною поштою: post@svichado.com або телефоном (380-322) 971-633.

Л. Хм.

Україна має багато спільного з Фінляндією

СОМЕРДЕЙЛ, Ню-Джерзі. – Історичний факультет Київського національного університету ім. Тараса Шевченка співпрацює з гельсінкським Александрійським університетом у Фінляндії. Щорічно, від 2000 року, відбуваються наукові симпозіюми в Україні або в столиці Фінляндії. Тісна співпраця між ученими цих університетів стала вже доброю традицією. Доказом є видання „Етнічна історія народів Европи", здійснене за підтримки Посольства Фінляндської Республіки в Україні. Посольство радо підтримує ідею дослідження історичного та культурного розвитку між державами з погляду розташування цих країн на перетині східних та західних впливів.

На симпозіюмах науковці, студенти та державні представники обговорюють проблеми історичного та політичного розвитку країн, дослідження етнокультур, фолкльору, народного мистецтва, проблем меншин та мовних ситуацій.

Ентузіястом цієї програми з фінської сторони є проф. Пекка Гакаміес, який досліджує етнокультуру, побут, фолкльор, що справді визначають національні межі народу. Його була доповідь „Фінляндія і Україна – майже сусіди". Історія цих країн дещо подібна: обидві століттями були окуповані сусідами, але фіни проголосили свою незалежність в 1917 році і в 1939 році гідно оборонили свою державу від СРСР.

Проф. П. Гакаміес вперше відвідав Україну в 1999 році, зокрема Київський університет. Відтоді він є одним з головних організаторів українсько-фінських зустрічей.

Однією з головних постатей у цій площині є д-р Валентина Борисенко. У вересні 2007 року вийшла її книжка „Свіча пам'яті". Це усна історія геноциду українців у 1932-1933 роках, яку зібрала В. Борисенко. Голова фонду „Україна–3000" Катерина Ющенко (цей фонд – видавець книжки) пише: „Запалимо свічу пам'яті та помолимося за всіх замучених голодом українців". На конференції В. Борисенко розповіла про причини Голодомору і його наслідки.

Доцент катедри етнології та краєзнавства Київського університету Віктор Пилипенко подав цікаві думки про політично-економічні аспекти урбанізації в Україні. Він говорив англійською мовою і перекладав виступи всіх україномовних доповідачів.

Доповідь про „Державні кордони і етнічні межі України в минулому і сьогоденні" виголосив Заслужений працівник освіти України, декан юридичного факультету Академії праці д-р Валерій Капелюшний. Він чітко подав всі проблеми України, які й досі нез'ясовані з сусідами, зокрема з Росією.

Професор Харківського національного університету Ольга Куценко виступила з доповіддю „Від політичної апатії населення України – до пробудження громадської відповідальности". Володимир Горовий, адміністратор Києва, заторкнув справу національних меншин в Україні і ствердив, що в Україні живе 138 національностей.

Д-р Ремі розповів про українських націоналістів і Фінляндію в XIX ст. і зазначив, що обидві нації повинні себе підтримувати у всіх аспектах демократичної незалежности.

Гості з України оглянули просторі університетські залі, упорядковані бібліотеки, архіви та найбільший у світі фолкльорний музей. В університеті вчиться 30 тис. осіб, з того 60 відс. – жінки. В 2008 році відкриють вивчення української мови.

Нам пощастило зробити подорож по Фінляндії. Густі ліси („зелене золото") покривають край – деревообробна промисловість процвітає. Закон вимагає, що кожне зрубане дерево було замінене молодим. Протягом століть різні племена мандрували територією Фінляндії, між ними угро-фіни, які прийшли з Уральських гір. Саами і Ляппи створили (в більшості) фінську націю і її державну мову.

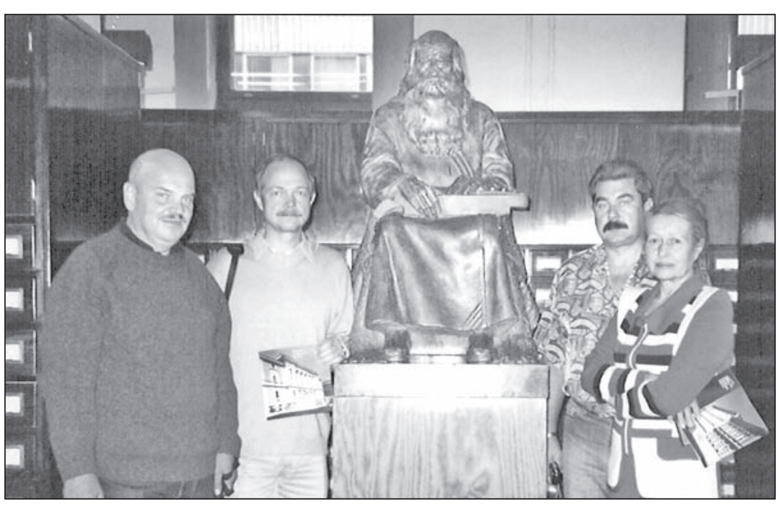

Образ св. Володимира Великого в Успенському соборі.

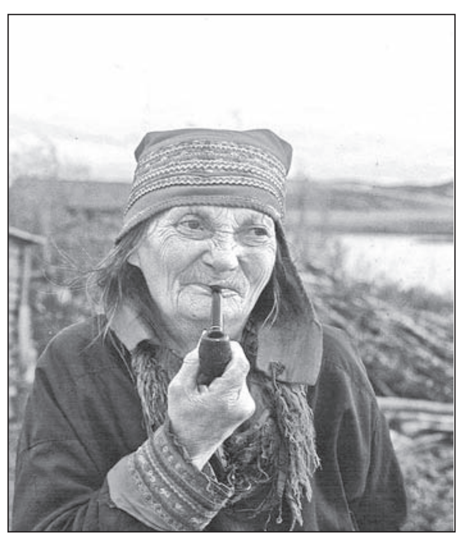
Музичний шедевр Яна Сибеліюса „Фінляндія" став символом національної єдности проти російського поневолення. Епос „Калевала", записаний з давніх переказів, дав фінам почуття національної гідности.

Навіть на летовищі ви відчуваєте, що приїхали в особливу країну. Тут ніхто не поспішає, не підвищує голосу, немає в місті колосальних реклям. Вулиці гладко вимощені, без вибоїв, чисті. Трамваї їдуть безшумно на гумових рейках. Будинки без особливих прикрас, сірокремові. Кожний клаптик землі вміло використаний. Більшість фінів – лютерани, католики і мала частина – православні, які мають свого Патріярха. В Успенському соборі, що збудований в 1868 році у византійському стилі, є величезний образ Володимира Великого.

Одягаються фіни скромно і некольоритно. В поведінці – надзвичайно ввічливі. Фінляндія нараховує 5 млн. мешканців. В сенаті 46 відс. – жінки. Президентом вибрали жінку – Тарію Гальонен. Вона соціял-демократ, закінчила право у Гельсінкському університеті. Розповідають, що можна зустріти президента, яка сама купує овочі і ярину на базарі, що розташований через дорогу, біля урядових будинків.

Зліва: Віктор Пилипенко, Пекка Гакаміес, Валерій Капелюшний, Валентина Борисенко.

Жінка з Ляпляндії.

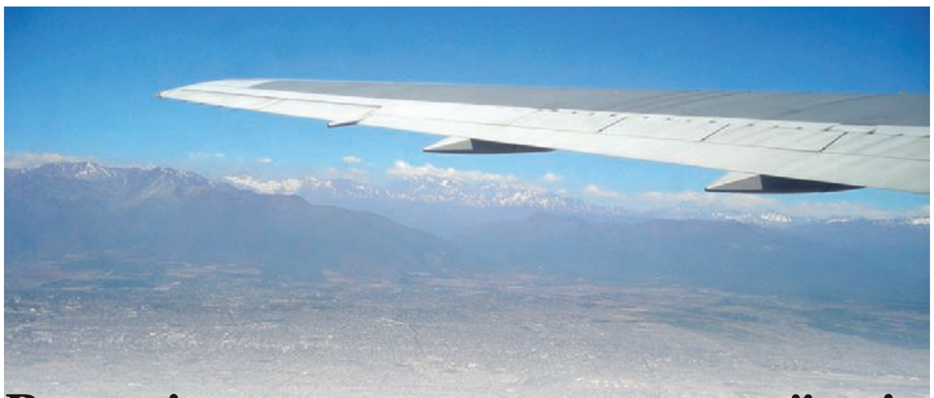
Наталія Даниленко

Видання Острозької академії – на міжнародному ярмарку

КИЇВ. – 9 листопада в експоцентрі „Спортивний", на X Київському міжнародному книжковому ярмарку „Книжковий світ – 2007" було проведено презентацію видань Національного університету „Острозька академія". Видавництво університету вдруге бере участь у ярмарку. Минулого року було представлено повний україномовний варіянт Острозької Біблії, здійснений завідувачем катедри теології, професором Рафаїлом Торконяком. Цього року представлено трилогію Уласа Самчука „Волинь", монографію першого проректора університету Петра Кралюка „Мелетій Смотрицький і українське духовно-культурне відродження кінця XVI- початку XVII ст.", нариси Петра Кралюка „Білі плями в історії української філософії". Про свій новий оригінальний проєкт „Порівняння видання Острозької і Єлизаветівської Біблій з поданням оригінальних грецьких і латинських джерел" розповів Р. Торконяк. Також на ярмарку презентовано фрагмент україномовного перекладу Корану студента Михайла Якубовича – чи не єдиний в Україні.

Ольга Решетилова

Користуйтеся веб-сайтами „СВОБОДИ"
www.svoboda-news.com
„УКРАЇНСЬКОГО ТИЖНЕВИКА"
www.ukrweekly.com

В гості до арґентинських українців

Валентина і Володимир Каплуни

Його можна називати Джордж чи Ґорґе. Але для українців Арґентини він – Юрій. Народився Юрій в багатодітній українській сім'ї в Парагваї. Його батьки виїхали з Луцька ще в 1920-их роках, як і багато інших українських родин. Українці засновували за океаном цілі села – Тарасівку, Нову Іванівку та інші. Вирощували бавовну, сою, тримали худобу. Батько Юрія сказав дітям, що кожен з них повинен мати свою хату, а до батьків приходити у неділю в гості. Тож після служби у війську Юрій збудував свою хату на землі, яку купив батько, і поїхав до США, де блискуче оволодів ремонтом кузовів легкових авт, працюючи для відомої компанії, а врешті відкрив своє підприємство. Коли йому виповнилося 62 роки, вирішив виїхати в Арґентину, де в передмісті Буенос-Айресу купив собі будинок.

На запрошення Юрія відвідати його в Арґентині ми поставилися як до жарту, але швидко збагнули, що це рідкісна можливість побачити далекі краї.

Квитки купили на чілійські авіолінії. Переліт до Перу тривав майже 10 годин, потім до Чилі, далі ще дві години – і ми в Буенос-Айресі, де нас зустрів Юрій.

У містечку Ломас де Самора живе багато наших братів-слов'ян, тож на будинку клюбу „Дніпро" майорять прапори Арґентини, України, Білорусі і Росії. Деякі українці, як брат Юрія Дмитро – (Міґель), мають декілька будинків і в цілому живуть добре. Дехто при хаті зайнятий підприємництвом, як, наприклад, Василь Гаврилюк, котрий продає дерево „кеврачі" для смаження м'яса, вугілля, гас і мед. Українці мають на подвір'ях невеликі грядки, де поруч з помідорами, кукурудзою, полуницями, вишнями ростуть ківі, мандарини, авокадо, ґранати. Садять також різні квіти.

Недалеко від хати Юрія Джорджа є український цвинтар Фундації ім. Тараса Шевченка. На брамі – написи українською і еспанською мовами, тризуб. Навпроти невелика церква-капличка. 25 листопада тут була відслужена Панахида в пам'ять 75-ої річниці Великого голоду в Україні 1932-1933 років. На пропам'ятній таблиці увічнено річниці бою під Бродами. Близько церкви насипано символічну могилу з великим дерев'яним хрестом на спомин про жертви Ґолодомору. Пташка зробила гніздо на поперечині хреста, наче показуючи нам, що життя продовжується.

Дороги і передмістя дуже нагадують Україну і Київ, якщо не звертати увагу на екзотичні дерева. Авт на дорогах дуже багато, особливо французьких. Є й італійські „фіяти". Усі ці авта випускають в Арґентині.

На вечерю Юрій запросив брата з дружиною, друзів і сусідів, щоб пекти м'ясо. Палиться піч спеціяльним деревом-„кеврачо", вугілля з якого довгий час добре для готування. Після вечері на майданчику закрутилося танґо.

Каплиця на українському цвинтарі.

Всі показували свої вміння. Юрій двічі на тиждень ходить на платні лекції танґо: танґо – важлива річ в Арґентині.

В Арґентині дуже люблять пити мату, листя для якої росте на невеличких деревах. Для мати є спеціяльні горнятка з трубочками для пиття. Мату п'ють вранці, вдень і ввечері, сім'ями, з друзями, на побаченні і навіть на пляжі. Мату випускають багато компаній, але Юрій завжди купує мату компанії „Rozamonte", власником якої є українець. На пачці написано, що компанію заснував Ґренюк і його 10 братів.

Наступного дня нас бере до Буенос-Айресу українка Зоня Побідинська і її чоловік Фернандо-італієць. Зоню нам порекомендувала Ліна Данчук з Джерзі-Сіті, яка вчила Зоню в Школі

Буенос-Айрес. Пам'ятник Тарасові Шевченку.

українознавства в Арґентині. Зоня добре володіє українською мовою. Спочатку ми поїхали до парку Палермо, щоб побачити пам'ятник Тарасові Шевченку. На постаменті поет в повний зріст у молоді роки. Поруч – битва гайдамаків-повстанців, втілена в камені.

За пів години ми вже в передмісті Буенос-Айресу, де маємо побачити українську катедру Пресвятої Богородиці. Церква велика і гарна, освятив її Патріярх Йосип Сліпий. Папа Римський Іван Павло II також відвідав цю обитель. З трьох сторін катедру оточують кімнати-келії, в яких колись жили монахині, а тепер там живуть еміґранти з „четвертої хвилі", інваліди, малозабезпечені сім'ї. На площі бігають українські діти і весело між собою говорять еспанською мовою. Парох катедри о. Глинка нарікає, що мало прихожан, бо до церкви їхати далеко.

Колись була ще одна українська церква, в якій колись працювала у школі Л. Данчук. Але церкву вирішили продати. Нові власники на її місці побудували бар і дали йому назву „Монастир".

Відвідали ми курорт Марде Плата, куди люди з Буенос-Айресу їздять на відпочинок. Дорога веде на південь, але це означає, що там буде тепліше, бо ми – за екватором і від Патаґонії до Антарктиди вже рукою подати. Обабіч доріг пасеться худоба – корови і бики, телята. Ми не бачили, щоб їх хтось пильнував, але Юрій каже, що його знайомий літає на літаку і дивиться за худобою. Скільки оком сягнеш – безліч корів, коней, овець, кіз.

Стела біля пам'ятника Тарасові Шевченку.

Зліва: Валя Каплун і Зоня Побідинська-Понассо з чоловіком Фернандо.

Брати-українці Юрій (зліва) і Дмитро – в Арґентині Ґорґе і Міґель.

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Концерт до 70-ліття В. Сильвестрова

НЮ-ЙОРК. – 8 грудня в Українському Інституті Америки відзначено 70-ліття авангардного композитора Валентина Сильвестрова, який народився 30 вересня 1937 року в Києві.

Він прийшов в музику 15-літнім юнаком, коли почав брати лекції гри на фортепіяні. Скінчивши вечірню музичну школу з золотою медалею, почав студії в інженерно-будівельному інституті. На третьому курсі записався до консерваторії, особисто до Бориса Лятошинського на курси композиції. Його допитливість дала йому можливість поглинути весь матеріял докорінно, з великим зацікавленням до нових музичних здобутків.

Композиторський дебют В. Сильвестрова відбувся в 1961 році в Києві, де він представив свій „Фортепіяновий квінтет", базований на скомплектованому концерті діятонізму і хроматизму, з вставками атональности. В дальших творах „П'ять п'єс для фортепіяна", „Тріяда" (13 п'єс для фортепіяно) і „Тріо для флейти, тромпета і челести", В. Сильвестров виявив досконале знання серійної техніки. В авангардному творі „Драма" він впроваджує техніку алеаторики, це прийом випадковости, що веде до повного розладу музичної форми. З аванґардизму він переходить в неоромантизм, в якому пише монументальні симфонії та музику на різні камерні склади.

Велику частину музичного доробку В. Сильвестрова становлять твори, пов'язані з іншими композиторами (Дмитро Шостакович, П'єр Булез, Карлгайнц Штокгаузен), у яких відчувається сильний зв'язок з рисами музики цих композиторів.

Музика В. Сильвестрова знана з його повільних темпів, вона в більшості ліричного характеру, з бажанням дати змогу слухачеві спокійно вслухатися в музику. Це – нова позиція „художньої статистики". В. Сильвестров безкомпромісний у своїх переконаннях, має чітко зформоване ставлення до музики і глибоко переживає за його розвиток. Він пише тільки музику, що відповідає його естетичним відчуванням, не звертаючи уваги на уподобання публіки. На запитання, яку нову музику він думає писати, він відповів: „Я не пишу нової музики. Моя музика – це тільки відлуння, що вже існує".

Концертова програма 8 грудня почалася п'єсою „Післанець" (1996 рік). Це делікатна річ для фортепіянового сольо, яку зіграла піяністка Джені Лін павутинними звуками, з прозорою артикуляцією світлих тонів, а кожне „прощання", подібно, як у Вольфґанґа Моцарта, зволікала, неначе хотіла стримати момент остаточного кінця. Піяністка виявила велику творчу уяву і добре відчуття кольору.

„Епітафія (Л. Б.)" для чельо і фортепіяна постала у 1999 році. Ця п'єса, як багато іншої музики, присвячена пам'яті його померлої дружини Лариси Бондаренко. У виконання челіст Ів Дарамраж вклав глибше й щире почуття, а головну тему з п'яти її тонів зіграв неспішними медитативно шляхетними звуками.

„Постскріптум-соната для скрипки і фортепіяна" з 1990 року написана для Франкфуртського фестивалю на відзначення 200-ліття смерти В. Моцарта. Музика „Сонати" незвичайно мелодійна, написана в клясичному стилі. Скрипаль Корнеліюс Дуфало виявився досконалим виконавцем усіх технічних прийомів. „Драма" для фортепіяна, скрипки і чельо, становить три одночастинні сонати: перша – для скрипки, друга для чельо, третя на фортепіянове тріо. В концерті прозвучала версія з 2002 року, в яку автор увів електронічні апарати, якими управляв неназваний чоловік, творячи додаткові „випадкові" звуки, як скрипіння дверей, глухі стуки, шарудіння.

До 70-ліття В. Сильвестрова появився перший в світі запис його „Драми" у виконанні піяністки Дж. Лін, скрипаля К. Дуфало та челіста І. Дарамража. На диску записано також „Постскриптум-сонату" для скрипки й фортепіяно" та „Епітафію (Л. Б.)" в пам'ять Л. Бондаренко. Залучений буклет з коментарами про твори В. Сильвестрова та світлини з біографічними даними про виконавців.

Компакт-диск можна придбати в крамницях або звернувшись електронною поштою на адресу: jenny@jennylin.net

Богдан Марків

Твори Миколи Вінграновського в театрі поезії „Мушля"

Володимир Єфимов

ДНІПРОПЕТРОВСЬК. – 10 листопада до міста завітав театр поезії „Мушля". Дивитися його виставу „Заповітне" прийшли до музею „Літературне Придніпров'я" лише ті дніпропетровці, які розуміються в поезії, люблять або хоч би поважають українську мову, чули про поета Миколу Вінграновського, виборюють право української культури на гідне місце у світовій культурі.

Значення слова „мушля" мешканцеві зросійщеного Дніпропетровська незнане. Один з глядачів припускав, що це дишло, а дівча студентської зовнішности асоціювало слово із сучасним харчовим напівфабрикатом „мюслями". Насправді це морська раковина, черепашка. Мабуть, і сам художній керівник театру Сергій Архипчук більше уподобав співучість слова „мушля", ніж той сенс, що вклав у нього М. Вінграновський, коли написав: „В пекучій мушлі слова".

С. Архипчук – відомий в Україні діяч культури, працює як на сценах клясичних театрів, так і на майданах народних видовищ. У Національній Опері України ім. Тараса Шевченка поставив три опери Джузеппе Верді, „Іоланту" Петра Чайковського та „Нумо, створимо оперу" Бенджаміна Брітена. С. Архипчук брав участь у кількох українських фестивалях. Він – автор проєкту мандрівного театру „Політичний вертеп" і Театру поезії „Мушля".

На імпровізованій сцені було шестеро виконавців: п'ятеро дівчат та один юнак – Заслужений артист України Євген Нищук.

Дійство являло собою читання роздумливо-філософської та інтимної лірики М. Вінграновського, також була дещиця дитячих віршів, які були подані для світлого контрасту з очманілістю дорослих, які вважають себе мудрими. Суворо кажучи, „Заповітне" не можна називати театральною виставою, тому що „театр поезії" – це не зовсім театр. В Україні є театри (в основному – одного актора), в яких читають літературні твори, супроводжуючи дійство певною пластикою, хореографією, співом. Найбільш відомі з них – монотеатр Володимира Смотрителя та

(Закінчення на стор. 29)

Марта Шпак і Сергій Архипчук.

Радісних Свят Різдва Христового і Щасливого Нового Року

Родині, Приятелям, Знайомим,
Головному Урядові УНСоюзу,
Працівникам та всім Секретарям Відділів

щиро бажають

СТЕФАН і СВЯТОСЛАВА КАЧАРАЇ з родиною

Радісних Свят Різдва Христового і Щасливого Нового Року

Родині, Друзям, Знайомим,
Членам Головного Уряду, Головам Округ і Секретарям Відділів,
Працівникам і всім Членам Українського Народного Союзу

бажає

д-р ЗЕНОН ГОЛУБЕЦЬ з дружиною МИРОСЛАВОЮ і родиною

З Різдвом Христовим! З Новим Роком та Святим Йорданом!

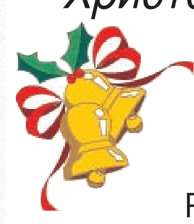
Рідних, приятелів і друзів поблагослови, Боже,
здоров'ям, радістю, любов'ю, добром – зичать

ФЕРЕНЦЕВИЧІ –

Юрій, Христина, Ксеня, Тарас
Ярина з чоловіком Адріяном Ланспері.

Христос Родився! Славімо Його!

Щиросердечний привіт і побажання з нагоди
Радісних Свят Рождества Христового
та Щасливого Нового Року

Родині тут і на Батьківщині, Приятелям,
шановним Пацієнтам, Знайомим
та всему Українському Народові на Рідних Землях

пересилає

д-р ЛЮБОМИР ВОРОХ з дітьми
сином ЛЮБОСЛАВОМ
донями АНДРЕЄЮ і ТАТЯНОЮ

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ І НОВИМ РОКОМ

в і т а є м о

РОДИНУ, ДРУЗІВ і ЗНАЙОМИХ

ІГОР, НАТАЛКА І АННА ҐАВДЯКИ

РАДІСНИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

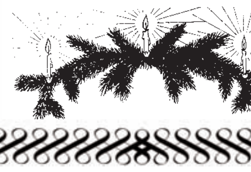
та

багато Божих ласк

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ та ШАНОВНИМ ПАЦІЄНТАМ

бажають

д-р ІГОР, ЛЕСЯ, АДЯ і МАКСИМ МАҐУНИ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ

бажають

ІРИНА і ЯРОСЛАВ КУРОВИЦЬКІ

Ню-Йорк, Н. Й.

Веселих Свят
Різдва Христовогота
Щасливого Нового Року!

Вельмишановним: Ректорові, Деканам, всім професорам, студентам УВУ, Меценатам, Добродіям і Жертводавцям Фундації Українського Вільного Університету, Духовенству Українських Церков, Установам, Молодечим і Студентським Організаціям та всьому Українському Народові в Україні і поза межами Батьківщини

бажає

УПРАВА
ФУНДАЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Христос Рождається!

УКРАЇНСЬКА ШКІЛЬНА РАДА

вітає

з Різдвом Христовим
і Новим 2008 роком!

Ієрархів та Духовенство Українських Церков, наші шкільні, молодечі і громадські організації та весь український народ на рідних землях і на поселеннях!

Управа
Східньо-Европейського
Дослідного Інституту
ім. В. Липинського

вітає

Вельмишановних Членів, Співробітників, Прихильників, Жертводавців і всю Українську Громаду в діяспорі та в Україні

з ПРАЗНИКОМ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і щиро бажає

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

7911 Whitewood Road, Jenkintown, PA 19027

ДИРЕКЦІЯ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ
в Ню-Йорку

бажає

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

140-142 Second Avenue
NEW YORK, NY 10003
(212) 529-6287

З Різдвом Христовим
і Новим Роком!

прийміть найкращі побажання
Радісних Свят
і щиру подяку за Вашу цінну підтримку нашого Інституту

Дирекція
Українського Інституту Америки

2 East 79th Street, New York, NY 10021
(212) 288-8660 • Fax: (212) 288-2918
E-mail:mail@ukrainianinstitute.org
Web:www.ukrainianinstitute.org

КИЄВО МОГИЛЯНСЬКА ФУНДАЦІЯ
та
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
"КИЄВО МОГИЛЯНСЬКА АКАДЕМІЯ"

Вітають з Різдвяними та Новорічними святами!

Бажаємо всім здоров'я, достатку та втілення задумів в наступному році. Хай 2008 рік принесе вам успіх і не розчарує ваші надії, пов'язані з майбутнім України. Хай принесе Україні віру в стабільне майбутнє для добра її нащадків у всіх куточках світу! Дякуємо за щедру підтримку.

Kyiv Mohyla Foundation: P.O.Box 46009, Chicago, IL 60646.
Tel.773-685-1828. www.kmfoundation.com

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ, НОВИМ РОКОМ та ВОДОХРИСТЯМ!

вітаємо

Ієрархів українських церков, український народ в Україні та діяспорі, Президента України Віктора Ющенка, проводи і членство українських патріотичних організацій та установ і товариства та управи і членство відділів Об'єднання Жінок Оборони Чотирьох Свобід України

бажаємо всім

ЩАСЛИВИХ ТА ЗДОРОВИХ СВЯТ!

А Дитятко Ісус нехай благословить Вас своїм миром та радістю!

ГОЛОВНА УПРАВА ОБ'ЄДНАННЯ ЖІНОК ОБОРОНИ ЧОТИРЬОХ СВОБІД УКРАЇНИ

ОСВІТНЯ ФУНДАЦІЯ ПЕТРА ЯЦИКА
PETRO JACYK EDUCATION FOUNDATION
5080 Timberlec Blvd., Suite 202, Mississauga ON L4W 4M2 Canada
Tel.: (905)-238-0467 • Fax: (905) 625-8445
www.petro-jacyk-foundation.org

РАДІСНИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

ФУНДАТОРАМ, ДРУЗЯМ, ПРИЯТЕЛЯМ, ОДНОДУМЦЯМ

б а ж а є

ОСВІТНЯ ФУНДАЦІЯ ПЕТРА ЯЦИКА

ГОЛОВНА УПРАВА ОРГАНІЗАЦІЇ ОБОРОНИ ЧОТИРЬОХ СВОБІД УКРАЇНИ (ООЧСУ), ІНК.

вітає з нагоди

Великого Празника Різдва Христового і Нового Року!

український народ в Україні і його вітку в діяспорі, Ієрархію Українських Церков на Батьківщині і на поселеннях, Провід Організації Українських Націоналістів і голову Андрія Гайдамаху, всі братні організації Світової Конференції Українських Державницьких Організацій, Світовий Конґрес Українців, Український Конґресовий Комітет Америки, Управи Відділів ООЧСУ, усе членство, їхні родини та українське патріотичне громадянство і всіх жертводавців на фонд ОУН та бажає усім

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

ХРИСТОС РОДИВСЯ! СЛАВІМ ЙОГО!

Голова: *МИХАЙЛО КОЗЮПА* Секретар: *ОСИП РОЖКА*

Дорогі друзі
ТОВАРИСТВА ДОПОМОГИ СИРОТАМ В УКРАЇНІ!

Нехай новонароджене дитятко Ісус обдарує Вас багатством любові, здоров'я, радості, успіху!

Нехай вдячність від усіх українських дітей - сиріт, котрими Ви опікуєтесь, прикрашає їхнє життття і полегшує його, сьогодні обійме Вас теплом, добром і Божою ласкою!

СТАНИЧНА СТАРШИНА ПЛАСТОВОЇ СТАНИЦІ В НЮ-ЙОРКУ

бажає

УКРАЇНСЬКІЙ ГРОМАДІ, ПЛАСТОВІЙ ФУНДАЦІЇ, СВОЇМ ЖЕРТВОДАВЦЯМ ТА УСІМ ПЛАСТУНАМ І ПРИЯТЕЛЯМ ПЛАСТУ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
та ЩАСЛИВОГО НОВОГО 2008 РОКУ

Пластуни будуть ходити з колядою 12 січня 2008 р.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ ТА КЛІЄНТАМ

б а ж а є

родина КОЗІЦЬКИХ, власники
Dunwoodie Travel Bureau

Наша фірма з довголітнім досвідом пропонує найкращі послуги в подорожах по цілому світі по найдешевших цінах.

- Продаємо квитки на літаки, кораблі, поїзди
- Замовляємо готелі та авта
- Помагаємо з приїздом рідні з України

125 Corporate Blvd., Yonkers, NY 10701
Тел.: (914) 969-4200 або (800) 550-4334

ПЛАСТ – УКРАЇНСЬКА СКАВТСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ в ЗСА

З радісним празником Різдва Христового !

Крайова Пластова Старшина в Америці

вітає

Президента України Віктора Ющенка та український уряд, Ієрархів українських церков і духовенство, Начального Пластуна, проводи Головної Пластової Ради і Головної Пластової Булави, Крайову Пластову Старшину в Україні та в усіх країнах, де діє Пласт. Рівнож вітаємо усіх пластунів, розкинених по світі, та весь український народ на рідних землях і в діяспорі.

Нехай зоря, що над Вертепом сяє
Ваші серця любов'ю зігріває!
Добра і миру Вам!
і світу всьому!

ХРИСТОС РОДИВСЯ! СЛАВІМО ЙОГО!

КРАЙОВА ПЛАСТОВА СТАРШИНА ЗСА

УПРАВА ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНЦІВ В АМЕРИЦІ „САМОПОМІЧ" ВІДДІЛ В НЬЮ-ЙОРКУ

бажає

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

ВСІМ СВОЇМ ЧЛЕНАМ та ГРОМАДЯНСТВУ

ЗА УПРАВУ:

НАТАЛІЯ ДУМА, голова
ОКСАНА ЛОПАТИНСЬКА, секретар

Пластова Фундація
Plast Foundation, Inc.
144 SECOND AVE., NEW YORK, N.Y. 10003

ДИРЕКЦІЯ ПЛАСТОВОЇ ФУНДАЦІЇ В НЮ-ЙОРКУ

б а ж а є

своїм Членам, Фундаторам, Добродіям, Жертводавцям, Начальному Пластунові, Пластовим Проводам, Проводам Пласт-Прияту, Пластункам і Пластунам та всій українській Громаді

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

ДИРЕКЦІЯ

Головна Управа
„САМОПОМІЧ“
Об'єднання Українців в Америці

National Board
„SELFRELIANCE“
Association of Americans Ukrainian, Inc.

98 3rd Avenue, New York, NY 10003
Tel.:(212)777-1326

ДИРЕКЦІЯ ГОЛОВНОЇ УПРАВИ ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНЦІВ В АМЕРИЦІ „САМОПОМІЧ“

в і т а є

своï відділи та членство

і б а ж а є

РАДІСНИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

ХРИСТОС РОДИВСЯ!

За Дирекцію
головної управи ОУА „Самопоміч“

БОГДАН МИХАЙЛІВ
голова

НАДЯ САВЧУК
секретар

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ, Інк.

щиро вітає
Керівників Відділів,
Учителів, Учнів і Батьків,
та всіх Музик в Україні і діяспорі
та загальну громаду

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ І НОВИМ РОКОМ!

ПРЕЗИДІЯ УМІ

Український Хор „ДУМКА“
в Ню-Йорку

б а ж а є

Радісних Свят Різдва Христового та Щасливого Нового Року

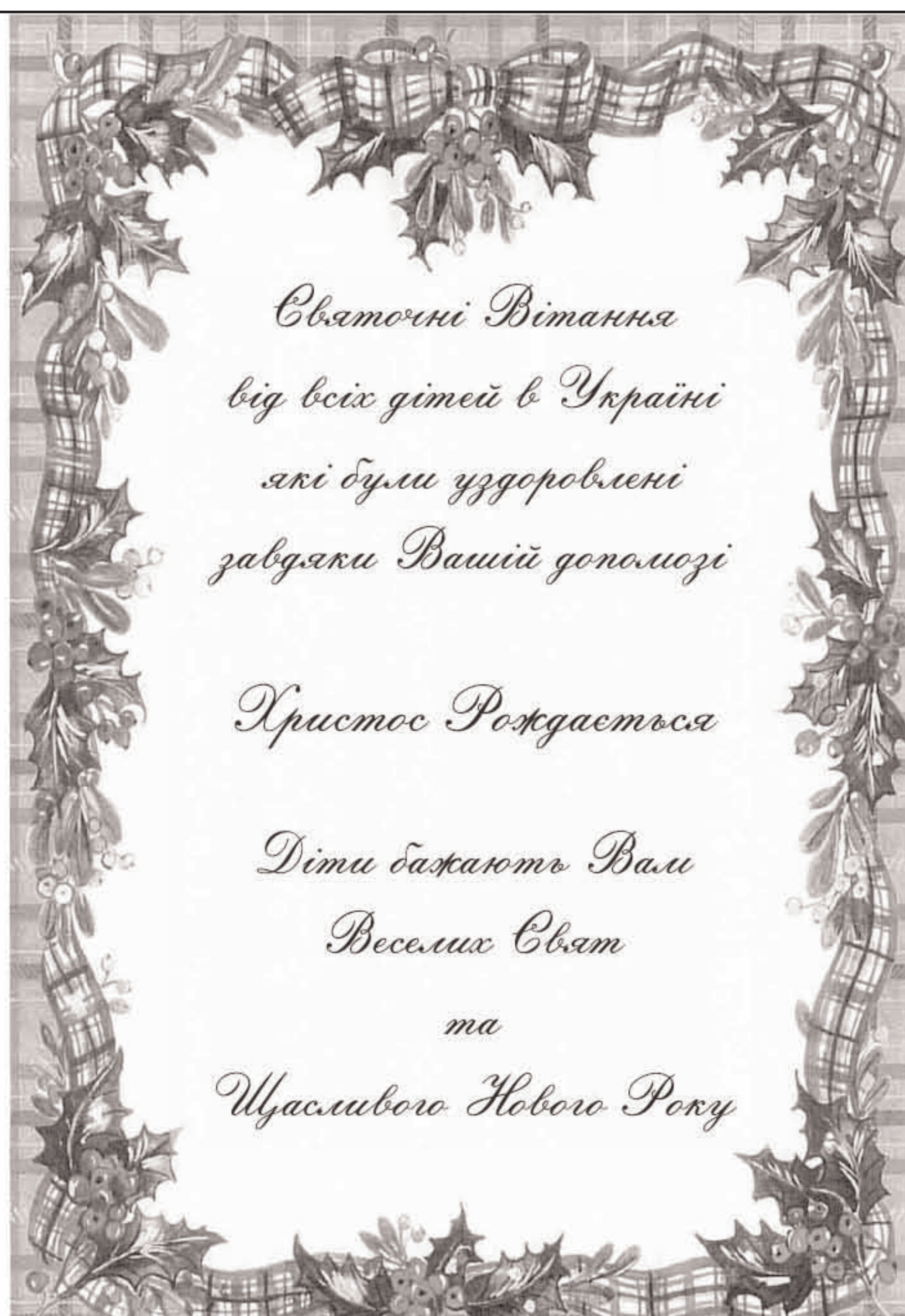
Високопреподобним Владикам, Суспільно-Громадським Установам
та всім нашим Прихильникам і Приятелям, як теж нашій цілій
„Думкарській“ Родині

Управа Хору „Думка“

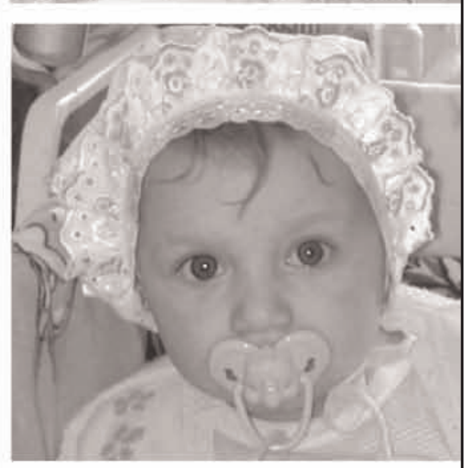

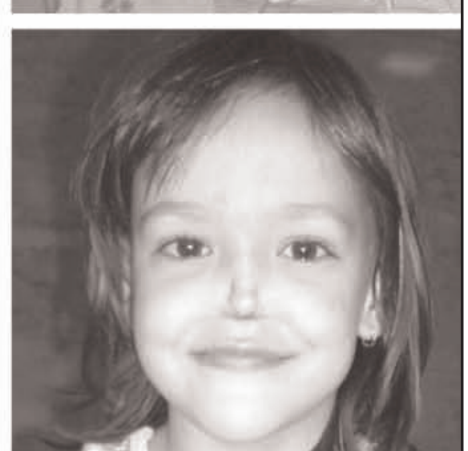

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ ВІДДІЛІВ ПІВНІЧНОГО НЮ-ДЖЕРЗІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

щиро вітає всіх членів і українську громаду

з РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ і НОВИМ РОКОМ!

УНСоюз існує, щоб Вам служити!

У всіх справах забезпечення просимо звертатися до секретарів.

Список відділових секретарів округи Північного Нью-Джерзі

Відділ	Секретар
25	Оксана Тритяк (973) 292-9800 x 3071
27	Христина Бродин (973) 376-1347
37	Ольга Осередчук (908) 276-6228
42	Юліян Котляр (973) 772-5265
70	Ніна Більчук (973) 292-9800 x 3025
76	Андрій Воробець (973) 373-8357
133	Михайло Богдан (908) 709-7296
134	Юрій Лазірко (973) 546-8783

Відділ	Секретар
142	Родні Ґодфрі (732) 381-1212
171	Ґеновефа Куфта (201) 436-7005
172	Лонгин Старух (800) 673-5150
214	Анна Твардовська (908) 688-8323
234	Євген Осціславський (908) 782-5451
287	Дана Ясінська (732) 938-4233
340	Євген Макар (908) 654-9568

Управа Округи Північного Ню-Джерзі на 2007 рік

Стефан Вельгаш – голова, **Стефан Вох** – заступник голови, **Володимир Гончарик** – касир, **Неоніля Сохан** – секретар, **Рома Гадзевич** – пресовий референт, **Михайло Богдан** – організаційний референт, **Христя Котляр** – вільний член. *Контрольна Комісія*: **Євген Осціславський** – голова, **Христина Бродин, Лідія Цяпка** – члени.

ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ АМЕРИКИ

вітає

своїх членів і їхні родини, приятелів і українську громаду

з

РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ І НОВИМ РОКОМ

Головна Управа

Інформації про ТУІА знаходяться на інтернетовій сторінці www.uesa.org

УПРАВА 234 ВІДДІЛУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ в ЕЛИЗАБЕТІ, Н. ДЖ.

щиро вітає

ЧЛЕНІВ ВІДДІЛУ, ЇХ РОДИНИ та ВЕСЬ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОД

з РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ і НОВИМ 2008 РОКОМ

та бажає всілякого добра

За Управу:

ЕДВАРД МЕЛЬНИЧУК, голова **ЕВГЕН ОСЦІСЛАВСЬКИЙ,** секретар

ПАВЛО БОДНАРЕНКО, касир

SELF RELIANCE (NJ) FEDERAL CREDIT UNION

ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

CLIFTON (PRINCIPAL) OFFICE
851 Allwood Road
(973) 471-0700

Passaic Office
229 Hope Ave.
(973) 473-5965

Toll Free: 1-888-226-5856
www.bankuke.com

VESELKA
TRADITIONAL UKRAINIAN COOKING IN AN UNTRADITIONAL SETTING

РЕСТОРАН

ВЕСЕЛКА

вітає

ВСІХ ПРИЯТЕЛІВ І ГОСТЕЙ

з РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ та НОВИМ РОКОМ

144 Second Avenue
New York, NY 10003
Tel: (212) 228-9682

ПОЕЗІЯ

Пахне сніг в Україні Різдвом

Білокрилий мережений сніг
Застелив всі дороги ще зрана.
Ластів'яні пісні, юний сміх –
Пахне сніг в Україні різдвяно...
Щедрувати зібрався онук,
Защібнувшись у білий светрик,
І сріблисто видзвонює звук
Леонтовичів радісний „Щедрик".
Із минулого сходить новизна!
Ще прийде на пісні
і на розмови час.
Цілий світ Україну вже визнав –
Скоро визнає і Леонтовича!

Ганна Черінь
7 грудня 2007 р.

Жертвам Голодомору

Якими шляхами, моя Україно,
До волі тобі довелося іти?
Які лихоліття, страждання,
страхіття
Терпів наш народ у своєму житті?
Косили захисників кулі ворожі,
Змітав наче пил,
більшовицький терор,
І гинув народ наш. І падав від болю
У рік тридцять третій,
в Голодомор.
Щодня, щогодини, щоночі ті очі,
Мов тіні, простують
крізь наші серця,
Мільйони голодних,
мільйони померлих,
З розпукою просять:
„О, дайте хлібця!".
І хто їх поверне? І хто порятує?
І хто допоможе в страшній тій біді?
Хто їхні благання-квиління почує?
Вони ж бо були, як ми, молоді!
Кохали, співали, сміялись, молились,
Втішались життям,
що від Бога дано,
І чом же з народом моїм
таке сталось?
Хто кинув червоне на нас знамено?!
Хто смів відібрати
ту крихту в дитяти,
що мати сховала в голодний той
рік?
І хто так безжально прирік
умирати
Наш зболений,
змучений, бідний нарід?
Прости, мій народе.
Не можеш простити?
Простіть, замордовані люди землі,
Усі, хто зазнали і мук, і скорботи –
Бабусі старенькі і дітки малі.
І ви, матері, чиї душі зчорніли,
Від поглядів діток голодних, німих,
І ви, молоді, чиї кості зотліли,
І голос юначий назавжди затих.
Простіть, убієнні, землею зігріті,
Ми пам'ять про Вас
збережем назавжди.
А Ти, Сину Божий, Ісусе наш
Христе,
Від бід і від горя народ відведи.

Я закохана у мову

Я закохана у рідну мову,
Іскроментну, веселкову,
В слово гарне та барвисте,
Що горить, немов намисто.
В слово влучне, в слово ніжне,
В слово щире, в слово – різне.
Словом я про все скажу,
Чиюсь душу розбуджу.
Словом горю допоможу,
А часом, гляди, стривожу
І про все-усе на світі
Словом розкажу я дітям,
Щоб навчилися любити,
Рідним словом дорожити.

Алла Сенькевич, вчителька
Борислав, Львівська обл.

Твори Миколи...

(Закінчення зі стор. 18)

львівсько-київський „У кошику" Лідії Данилець (обидва гастролювали у Дніпропетровську останніми роками). Саме до таких театрів треба віднести й „Мушлю".

Які ж особливості має цей театр, якщо судити з нинішньої зустрічі з ним?

Це доведена до абстракції символічність дії. Виконавці не створюють конкретних образів, зневажено часовий вимір. Є тонка душа самотнього страдницького поета, яка хоче відчути хоч якийсь відгук на свої емоції.

М. Вінграновський прочитані у „Заповітному" вірші написав від першої особи. А читають ті вірші дівчатка, тож виникає ситуація „ножиць", коли важко розділити життєву мудрість та віковий бар'єр.

Рухово-плястичний супровід читання поезій, як на мене, не завжди абсолютно точно збігався з сенсом слів. Запланована підкреслена ілюстративність часом не допомагала сприйняттю тексту, а навпаки – відволікала від нього. Зізнаюся, у другій половині дійства я спробував слухати М. Вінграновського із заплющеними очима і, повірте, отримав величезне задоволення.

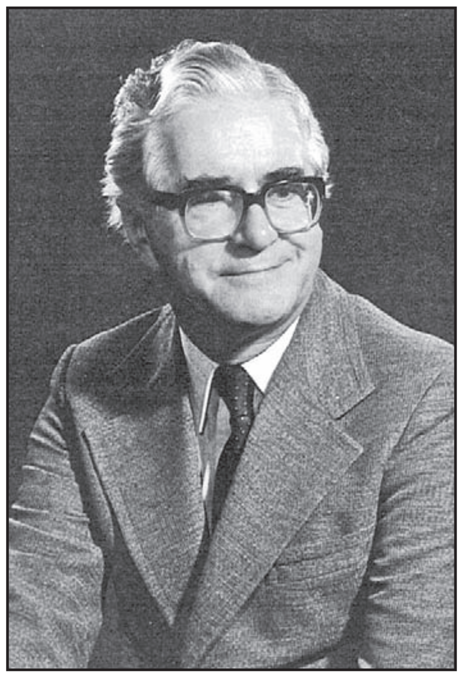
Чудове враження справив спів а-капеля Марти Шпак. З першої ж пісні відчувався вплив на стиль виконання українських пісень геніяльної співачки Ніни Матвієнко. М. Шпак – бойкиня, родом з Івано-Франківська, спочатку вчилася в Чернівцях, нині є студенткою Київської державної академії керівних кадрів культури і мистецтв. А ще вона є солісткою в музичному ансамблі Міністерства внутрішніх справ України.

У свідомості пересічного українця М. Вінграновський асоціюється, перш за все, з образом дисидента-шістдесятника, який страждав від влади. У „Заповітному" ми чуємо лише бриніння внутрішньо-інтимних емоцій, тож людини, знайомій з усією творчістю поета, бракує саме мотивів самотности митця, обмеженого зовнішніми обставинами.

Для повноти уявлення про виставу варто навести кілька окремих рядків з його поезій, геніяльних метафор, які звертаються скоріше до нашої підсвідомости: „вчорашню тінь Коханої люблю", „що робить сонце, коли зіронька спить?", „пищать дощі і води топлять", „бороною розум чеше", „колесо котить себе", „чорний кіт лишає чорний слід"...

Театр „Мушля" залишив у Дніпропетровську світлий слід. Струм високої енерґії слів М. Вінграновського додав віри у те, що „не вмерла України і слава, і воля".

Світлій пам'яті д-ра Романа Смика

Св. п. д-р Роман Смик

25 грудня помер, у віці 89 років, великий меценат української культури, її невтомний захисник та сподвижник д-р Роман Смик. Він належав до тих, хто ніколи не деклярував патріотизму, а утверджував це почуття своєю працею. Його подвижництво і меценатство сприяли вшануванню в Україні духовної спадщини братів Богдана і Левка Лепких, Патріярха Йосифа Сліпого, цілої плеяди постатей української літератури, культури і релігії.

Доля подарувала мені нагоду співпраці з д-ром Р. Смиком при організації та підготуванні виставки, присвяченої пам'яті Патріярха Йосифа в Українському Національному Музеї в Чикаґо. Р. Смик передав на збереження до музею свій філателістичний архів, праці над яким присвятив понад 40 років. За його порадами створювалися стенди, його завжди піднесений настрій та добре батьківське серце зігрівали любов'ю. Р. Смик прийшов до музею з розкішним букетом троянд, які призначалися для мене. Квіти були його захопленням, вони додавали його душі ліризму та творили своєрідну авру на подвір'ї його дому.

Р. Смик народився 3 жовтня 1918 року в селі Жовчів Рогатинського району Івано-Франківської области, в родині о. Петра Смика. Початкову освіту здобув у своєму селі, середню – в Рогатинській та Станіславській гімназіях.

„Я – син католицького священика з Галичини, мій брат також був священиком. І батько, і брат були учнями Патріярха Йосифа Сліпого", – так починав розповідати Р. Смик про себе. Ми сиділи у його затишній світлиці, на стінах – художні полотна Івана Труша, Едварда Козака, Гната Хоткевича, Олекси Новаківського, на столиках – керамічні вироби, розписані рукою св. п. дружини Ліди, незабутньої подруги, з якою їх звела доля у Німеччині. Лікарські студії розпочав в 1937 році в Ягелонському університеті у Кракові, де проживав у свого вуйка Богдана Лепкого. В 1941 році навчання продовжив в Берліні, а в 1945 році захистив докторську дисертацію „Українська народна медицина".

У 1950 році подружжя з сином оселилося в Сиракюзах, Ню-Йорк, в січні 1953 року переїхали до Ковл-Сіті, Ілиной. Мали трьох синів. Професію лікаря Р. Смик передав середньому синові, який працює хірургом.

Від 1990 року він почав підтримувати молоду українську державу в розбудові її культури і духовності. Першим кроком стали пожертви на будівництво церкви та музею Лепких у селі Жукові на Тернопільщині. Ентузіяст Патріяршого руху, д-р Р. Смик вмурував у фундамент собору свв. Володимира і Ольги у Чикаго чимало добрих діл, які залишаться у вдячній пам'яті та серцях тих, хто знав цю шляхетну і благородну людину. Його дописи знаходимо у часописах, календарях-альманахах, видрукувані окремими збірниками. Його філателістичні виставки були у різних містах США і Канади, їх побачила Україна у Львові, Івано-Франківську, Тернополі, Бережанах, Коломиї, Чернівцях, Києві, Стрию, Бориславі, Самборі, Дрогобичі, Трускавці, Зарваниці. Їх висвітлювали українська та зарубіжна преса і телебачення. Свою найповнішу збірку Р. Смик подарував Україні. Його стараннями і коштами, при сприянні ректорату Львівської Богословської академії, відкрито меморіяльний музей Патріярха Йосифа Сліпого.

Як філателіст-меценат Р. Смик зформував і подарував рівнозначні колекції музеям в Едмонтоні, Ворені (Мишиґен), Римі, Мельбурні, Львові, Трускавці, Теребовлі, Бережанах, Українському Національному Музеєві в Чикаґо. Він був меценатом при будові Українського Католицького Університету в Римі, сприяв організації Українського Вільного Університету в Мюнхені та фундації ім. Богдана Лепкого при НТШ. У 1996 році в Україні нагородили д-ра Р. Смика премією Володимира Винниченка, яку він відразу призначив на розбудову української культури.

Його силами і коштами відкрито Музей Б. Лепкого в Бережанах. Він був почесним громадянином Бережани і Жукова, лавреатом премії братів Лепких, почесним членом Всеукраїнського товариства „Просвіта". В 2000 році він відзначений нагородою Ліґи українських меценатів. Музей книги у Бережанах на пошанування жертовної праці патріота відкрив 24 серпня 2000 року залю д-ра Р. Смика. У 2003 році тут побачила світ книга „Лежить на серці доля України", на пошану подвижника української культури Р. Смика. У серпні 2007 року указом про нагородження визначних діячів діяспори Президент України Віктор Ющенко відзначив Р. Смика.

У суботу, 29 грудня, в Українському греко-католицькому соборі свв. Володимира і Ольги у Чикаґо громада прощатиметься з одним з найкращих своїх синів. Він спочине вічним сном на цвинтарі св. Миколая. На його могилу покладемо вінок з квітів, які він так любив.

Вічная йому пам'ять!

Марія Климчак

Ділимося сумною і болючою вісткою, що в середу, 12 грудня 2007 р. у Воррен, Миш., ЗСА відійшла у Божу вічність на 86-му році життя наша найдорожча
БРАТОВА і ТЕТА

СВ. П.

КСЕНЯ МАРІЯ АНТИПІВ

з дому МИКЛАСЕВИЧ

нар. 28 липня 1921 р. у Стрию, Україна.
Вдова інж. Олекси Антипіва, підполковника армії УНР.

Мґр бібліотекарства, працювала у бібліотеках Дітройту, центрального Н. Й. стейту і Ютики, Н. Й. Активна членка 63 Відділу Союзу Українок Америки. Авторка статтей і рецензій в американській і українській пресах. Член American Library Association, НТШ, The Washington Group і Українського Музею в Ню-Йорку.

Покійна матеріяльно і морально підтримувала різні церковні, наукові, суспільно-громадські та добродійні організації. В Українському Науковому Центрі при Гарвардському Університеті встановила Тривалий Фонд ім. Ксені і Олекси Антипових на студії української мови і літератури.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу, 15 грудня 2007 р. о год. 11-ій ранку в церкві св. Йосафата у Воррен, Миш.

В понеділок, 17 грудня 2007 р. тлінні останки спочили на українському цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Залишились у глибокому смутку:

братова	– ЛЮБА МИКЛАСЕВИЧ та її діти:
	– о. ЗИНОВІЙ МИКЛАСЕВИЧ з родиною,
	ЛАРИСА НАЙДУХ з родиною
внуки	– СВЯТОСЛАВА МИКЛАСЕВИЧ, ОЛЬГА МИКЛАСЕВИЧ
	АНДРІЙ БАВИКІН, ГАЛИНА СОЛОМІЯ НАЙДУХ,
	ОЛЕКСАНДР МИКЛАСЕВИЧ з родинами
правнуки	– ДАНИЛО, МАРТА, ІРИНА МИКЛАСЕВИЧ та ІГОР БАВИКІН
братова	– АННА МИКЛАСЕВИЧ та її діти:
	ХРИСТЯ ЛОПУШАНСЬКА з родиною,
	ЛІДА САДОВСЬКА з родиною
внуки	– НАТАЛКА ШАРУН, БОГДАН МИКЛАСЕВИЧ,
	ІРИНА ЛЮКАС і РОМАН САДОВСЬКИЙ з родинами
правнуки	– РОСТИК ШАРУН, МАКСИМ ШАРУН, АННА МИКЛАСЕВИЧ,
	ПАВЛО ЛЮКАС
двоюрідні племінники	– ЮРІЙ САВИЦЬКИЙ з дітьми ДАНИЛОМ САВИЦЬКИМ
	і ХРИСТЕЮ ГЛАДКОЮ та їхніми родинами
	– ГАНДЗЯ САВИЦЬКА МИЦАК з чоловіком ЮРІЄМ МИЦАКОМ
	і сином МАКСИМОМ
похресниця	– КАМІЛЯ ГУК з родиною
родини	– САВИЦЬКІ, ТИШОВНИЦЬКІ, ЗІНЬКИ
друзі	– в ЗСА, КАНАДІ, УКРАЇНІ і АВСТРАЛІЇ

Вічна Їй пам'ять!

Замість квітів можна зложити пожертви на Стипендійну Акцію СУА (UNWLA Inc. Scholarship Program); українську Школу Непорочного Зачаття (Immaculate Conception Schools) Warren, MI, Український Католицький Університет у Львові (Ukrainian Catholic Education Foundation, Chicago, IL) або на Пресовий Фонд „Нашого Життя" при СУА (Our Life magazine).

Помер Роман Матейко

9 вересня передчасно відійшов з життя Роман Матейко, доцент Тернопільського національного екологічного університету. Ми, на Заході, завдячуємо цьому вченому передовсім тим, що він досліджував історію діяспори і підготував ряд публікацій з цієї теми, був співавтором книжки „Роля та місце української діяспори". Це видання було схвалене Міністерством освіти та науки України як посібник для студентів вищих навчальних закладів. Р. Матейко причинився також до видання підручника „Внесок української еміґрації в розвиток національної та світової культури".

Сп. п. Роман Матейко

Р. Матейко був одним з нечисленних українських учених, які досліджували історію Галичини 1920-1930-их років. Його праці охоплювали проблеми визвольних змагань галицьких українців та діяльність суспільних підприємств в Галичині. Найбільше часу і енергії він віддав опрацюванню історії кооперативного руху, особливо зародженню і розвиткові молочарської кооперації. На підставі розшуканих численних матеріялів в архівах України та за кордоном він видав книжку „Андрій Палій, будівничий та керманич „Маслосоюзу".

Учений залишив по собі понад 200 наукових та науково-методичних праць, був автором або співавтором біля 30 книжок, між ними книжка „Історія української еміґрації, видана в 2000 році. Два роки пізніше появилася книга „Українська еміґрація від минувшини до сьогодення", в яку також Р. Матейко вклав багато праці та енерґії. Протягом років Р. Матейко поміщував свої численні праці в наукових журналах. Він брав участь у міжнародних та всеукраїнських конференціях.

За 30 років праці викладачем Р. Матейко виховав не одне покоління дослідників і вчених. Ввесь час працював над удосконаленням змісту і форм українознавчих дисциплін, влаштовував екскурсії до музеїв та поїздки на місця історичних подій, а також лекції-діялоги, обговорював зі студентами найновіші українознавчі публікації. За здобутки у навчальній, науково-дослідчій та громадській праці Р. Матейко удостоївся почесного звання „Заслужений працівник освіти України".

Ліда Палій

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що з волі Всевишнього, 21 грудня 20007 р., у Кліфтоні, Н. Дж. відійшла від нас у вічність на 85-му році життя наша найдорожча
МАМА, БАБЦЯ і ТІТКА

СВ. П.

ІВАННА (ЯНКА) МІҐОЦЬКА

з МОРАВСЬКИХ

вдова по д-ві Маркіянові Міґоцькому.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в четвер, 27 грудня 2007 р., в Українській католицькій церкві св. Миколая в Пассейку, Н. Дж., а відтак на українському цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

У глибокому смутку залишилися:

доньки	– ТАНЯ МІҐОЦЬКА
	– ГАНУСЯ ІВАСИКІВ з чоловіком ВАСИЛЕМ
	і дітьми: АЛИСІЄЮ, МАРКОМ, АДРІЯНОМ
	і МАКСИМОМ
сваха	– ЛЕСЯ ІВАСИКІВ
племінники/ці	– ЛЮБА ЧОРНІЙ-ЗАСЛАВЕЦЬ
	– ВАСИЛЬ ТЕРШАКОВЕЦЬ з родиною
	– ОСТАП ТЕРШАКОВЕЦЬ з родиною
	– КСЕНЯ ЯКИМІВ
	– АНДРІЙ БАРАН з родиною
та родини	– ЧОРНІЇВ, ТОМКІВ, ЗАВАДІВСЬКИХ, ІВАСИКІВ
	та ГОЙДИШІВ

та ближча і дальша родина в Америці, Канаді, Польщі та Україні.

Вічна Їй пам'ять!

УКРАЇНСЬКИЙ КОНҐРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ

ділиться сумною вісткою
з членством УККА та всією українською громадою,
що в п'ятницю, 21-го грудня 2007 року
відійшов у вічність
Великий Син України,

св. п.

поручник УПА

ЛЕВ ФУТАЛА

колишній Воїн Української Повстанської Армії,
член Крайової Екзекутиви та Крайової Ради УККА,
щирий патріот України, якій посвятив усе своє життя.

Шановній Дружині та синам Покійного
складаємо наші глибокі співчуття.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

КРАЙОВА ЕКЗЕКУТИВА УККА

ВИДАВНИЦТВО „ЛІТОПИС УПА"
ділиться сумною вісткою, що 21 грудня 2007 р.
в Йонкерсі, Ню-Йорк, в Америці
відійшов у вічність

св. п.

поручник УПА

ЛЕВ ФУТАЛА – „ЛАГІДНИЙ"

нар. 23 січня 1922 р. в селі Береги,
Самбірського повіту в Україні.

Св. п. Лев Футала – провідний член ОУН, учасник визвольних змагань УПА і учасник великого рейду УПА на Захід, сотенний політвиховник у відділі командира Громенка, згодом його заступник.

Відзначався мужністю та героїзмом, за що відзначений Крайовим Військовим Штабом УПА Бронзовим Хрестом Заслуги, та відзначений Українською Головною Визвольною Радою найвищою військовою нагородою – Золотим Хрестом Бойової Заслуги 1-ої кляси.

Св. п. Лев Футала займав керівні пости в різних громадських організаціях і установах: голова Світового Братства УПА, почесний член Братства ОУН-УПА в Україні, довголітній голова Головної Управи Товариства Вояків УПА в США, провідний член Організацій Українського Державницького Фронту в Америці, з 1976 р. член, а з 2004 р. голова Видавництва „Літопис УПА".

Св. п. Лев Футала залишив у глибокому та невимовному смутку дружину Галину, двох синів, ближчу і дальшу родину, друзів по зброї, приятелів та знайомих.

Похорон відбувся в середу, 26 грудня 2007 р. в Йонкерсі, Ню-Йорк. Похований на упівській секції, на цвинтарі св. Духа в Гемптонбурґу, Н. Й.

Вічна та славна пам'ять св. п. ЛЕВОВІ ФУТАЛА, а родині, друзям
в діяспорі та Україні видавництво „Літопис УПА"
висловлює щирі та глибокі співчуття.

П О Д Я К А

Дорогі друзі, побратими, співробітники та почитальники

МИКОЛИ ФРАНЦУЖЕНКА

Зворушливі реакції та співчуття на смерть мого Миколи були такі величезні – місцеві, як і з цілого світу, що дозвольте мені подякувати Вам не особисто, а через пресу.

Спасибі Вам, добрі люди, за всю теплу пам'ять, любов і повагу виявлену покійному мужеві. Вірю, йому легше відпочивається на чужині, відчувши їх.

Щиро всім дякую,

ЯРОСЛАВА ФРАНЦУЖЕНКО

ПОДАЄМО ДО ВІДОМА
ЧЛЕНАМ КАРПАТСЬКОГО КЛЮБУ,

що 6 грудня 2007 р. помер один
з найстарших членів клюбу,
останній із професорів Івано-Франківської гімназії

св. п.

ОРЕСТ ЛИСИНЕЦЬКИЙ

проживши 99 літ

Вічна Йому пам'ять!

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040*

ЕВГЕН ОСЦІСЛАВСЬКИЙ
Професійний продавець забезпечення УНС
EUGENE OSCISLAWSKI
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
5 Stable Lane tel./ fax: (908) 782-5451
Flemington,N.J 08822
Email:eugenemaria@patmedia.net

ОКСАНА СТАНЬКО
Професійний продавець забезпечення УНС
OKSANA STANKO
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
2200 Route 10, P.O. Box 280 Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 292-9800 (Ext. 3039) • Fax: (973) 292-0900
e-mail: stanko@unamember.com

Д-р МАРКО ЛУЦЬКИЙ

дантист-стоматолог
виконує
- зубні коронки
- пльомби
- root canal
- зубні протези
- лікує захворювання ясен.

Приймаємо за попереднім домовленням.

Тел.: (212) 697-8178
30 East 40th Street, 6 Floor # 706
New York, NY 12016

LvivArt.com

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ
Найбільший вибір українських книжок.
Замовляйте каталог:
1-866-422-4255
www.ukrainianbookstore.com

ARKA
Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відео-касети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.
89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

• ДО ВИНАЙМУ •

6-кімнатне помешкання
на першому поверсі двоповерхового будинку, Woodside (Queens).
Добрий доїзд до Мангаттану, близько до підземок та магазинів з харчами.
Побажана родина дорослих осіб.
Тел.: (718) 478-4411

• РІЗНЕ •

*Куплю **картини** старих українських мистців до своєї приватної колекції.*
Оплата за домовленістю.
Тел.: (312) 330-0956
Михайло

ЗМІНА АДРЕСИ

☐ „Свобода" ☐ „The Ukrainian Weekly"

СТАРА АДРЕСА:

Число Відділу (якщо член УНС) ....
Ім'я і прізвище ....
Адреса ....
....

НОВА АДРЕСА:

Ім'я і прізвище: ....
Адреса: ....
....
Число телефона: ....

Зголошення присилати до: Svoboda/The Ukrainian Weekly
P.O.Box 280, Parsippany, NJ 07054

На зміну адреси проситься долучити $1.00
Переведення зміни адреси триває 1-2 тижні.

Відділ реклами у „Свободі":
(973) 292-9800, дод. 3040

KARPATY TRAVEL

KARPATY TRAVEL

121 Runnymede Road,
Toronto, ON, Canada M6S 2Y4
1-800-265-7189 • в Торонто (416) 761-9105
e-mail: karpatycanada@yahoo.com

KARPATY
СКОРА ГАРАНТОВАНА ДОСТАВА
FAST GUARANTEED DELIVERY
Export-Import

ПОДОРОЖНІ ПОСЛУГИ:
ВІЗИ, АВІАКВИТКИ,
ЗАПРОШЕННЯ
ДО КАНАДИ ТА США,
СТРАХІВАННЯ

Для вашої зручності все можна залагодити за телефонами:

ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ
ХАРЧОВІ ПАКУНКИ
ЛИСТИ
ТА ДОКУМЕНТИ

1-800-265-7189 ◇ (416)-761-9105

НАДІЙНО ТА ШВИДКО до рук адресата в Україну, Польщу та інші держави.
Найдешевші міжнародні телефонні розмови.
Переписуємо відеокасети та DVD.

Як посилати, літати чи телефонувати то тільки через "КАРПАТИ"